

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 19. april 2007

Torsdag den 19. april 2007 kl. 17.30

Dagsorden:

- 130/07 Politireformen valg af stedfortræder til Kredsrådet, ændring af Københavns Kommunes styrelsesvedtægt
- 154/07 Overførsel af opgaver mellem Økonomiudvalget og Teknik- og Miljøudvalget
- 160/07 Budget for Koncernservice
- 167/07 Indstilling om godkendelse af regulativ og kommissorium for lokaludvalg samt forretningsorden for repræsentantskab
- 183/07 Udpegning af medlemmer til Bispebjerg Lokaludvalg
- 182/07 Forenkling af regler og krav i ældreplejen
- 157/07 Studietur Athen maj 2007
- 158/07 Studietur til New York og Toronto
- 181/07 Meddelelse om midlertidige valg
- 171/07 Medlemsforslag om Arbejdsmarkedskørekort
- 174/07 Medlemsforslag om mere liv i Københavns Havn
- 176/07 Medlemsforslag om petanqueaktiviteter på Bavnehøj
- 175/07 Medlemsforslag om åbenhed omkring Borgerrepræsentationens medlemmers lobbyvirksomhed
- 162/07 EVU's EU-finansierede projekter
- 161/07 Indstilling til Økonomiudvalget om det fremtidige samarbejde mellem København & Malmø
- 159/07 Beredskabskommissionen i Københavns Kommune
- 180/07 Udpegning af to repræsentanter til Wonderful Copenhagens repræsentantskab
- 179/07 Valg af bestyrelsesmedlem til Miljøcenter Østdanmark I/S
- 169/07 Øresundsvej - midler
- 164/07 Havnegade - Ny Promenade
- 168/07 Byfornyelsesstøtte til Den Sierstedske Stiftelse
- 170/07 Tilgængelighedsprojekt - rute 1
- 166/07 Ny park i Nord Vest
- 163/07 Indstilling om asylansøgerbørns optagelse i fritidsinstitutioner og klubber

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): God aften. Mødet er åbnet.

Prøv lige at få en lille smule ro i salen, også fordi det første, jeg vil sige til jer, handler om det, fordi vi har i gruppeformandskredsen drøftet mødeafviklingen her i salen, bl.a. på baggrund af at der er flere, der har klaget over, at de synes, der er så meget støj i salen, at de har svært ved at høre, hvad der foregår. Som bekendt er Borgerrepræsentationen jo også byens ansigt udadtil, og derfor er det vigtigt, at vi afvikler vores møder i overensstemmelse med god takt og tone.

Så gruppeformændene og jeg er blevet enige om, at en strammere mødeledelse ved afviklingen af Borgerrepræsentationens møder er nødvendig. Det betyder ikke, at man ikke også kan få snakket lidt sammen undervejs, man må bare gøre det på en sådan måde, at det ikke forstyrrer mødet.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 19. april 2007

Jeg har modtaget afbud fra Lars Dueholm, Cecilia Lonning og Jan Andreasen, der af arbejdsmæssige årsager ikke kan deltage. Der er også afbud fra Winnie Larsen-Jensen, Katrina Feilberg og Majbritt Mamsen, der alle er syge.

Den Konservative Gruppe har bedt om, at Rasmus Jarlov indkaldes som stedfortræder for Majbritt Mamsen, og Socialdemokraterne har bedt om, at Susan Hedlund indkaldes som stedfortræder for Winnie Larsen-Jensen. De 2 indkaldelser er lovlige, og Rasmus Jarlov og Susan Hedlund er rette stedfortrædere. Derfor skal jeg byde dem velkommen til arbejdet. Så skal jeg også byde Signe Goldmann og Margrethe Wivel tilbage til arbejdet. Jeg kan se, vi har oven i købet den nyfødte med her i aften.

(Forsamlingen rejste sig)

Der er til mødet udsendt en dagsorden med 24 sager. Er der bemærkninger til dagsordenen? (*Op- hold*). Det er der ikke, så er den godkendt.

1) BR 130/07. Politireformen, valg af stedfortræder til Kredsrådet, ændring af Københavns Kommunes styrelsesvedtægt

Indstilling om,

at opgaven vedrørende politiet i § 15, stk. 2, i Styrelsesvedtægten for Københavns Kommune flyttes fra Kultur- og Fritidsudvalgets område til Økonomiudvalgets område ved, at denne opgave udgår af § 15, stk. 2, og tilføjes som ny opgave i § 12, stk. 6, samt

at bestemmelsen i § 22, stk. 4, i Styrelsesvedtægten for Københavns Kommune om, at formanden for Kultur- og Fritidsudvalget er medlem af lokalnævnet for politiets virksomhed i stedet for overborgmesteren, ophæves som konsekvens af ophævelsen af lokalnævnet.

Det bemærkes, at vedtægtsændringerne træder i kraft den 1. maj 2007.

(Overborgmesteren)

(2. behandling)

Indstillingen blev godkendt med 42 stemmer imod 3.

For stemte: A, B, C, F, O, Finn Rudaizky (løsgænger) og Ø.

Imod stemte: V.

=====

2) BR 154/07. Overførsel af opgaver mellem Økonomiudvalget og Teknik- og Miljøudvalget

Indstilling om,

at KE-selskaberne og Kommunekemi A/S, der nu er forankret under Teknik- og Miljøudvalget, forankres under Økonomiudvalget, og at Københavns Kommunes styrelsesvedtægt ændres som foreslået i bilag 2.

at VVM-redegørelser udarbejdes i samarbejde mellem Økonomiforvaltningen og Teknik- og Miljøforvaltningen, mens Teknik- og Miljøforvaltningen afgør sager om, hvorvidt bygge- og anlægsprojekter er VVM-pligtige, udsteder VVM-tilladelser, behandler klagesager m.v., samt

at vedtægtsændringerne træder i kraft dagen efter 2. behandlingen i Borgerrepræsentationen.

(Teknik- og Miljøudvalget og Økonomiudvalget)

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 19. april 2007**

(2. behandling)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.
=====**3) BR 160/07. Budget for Koncernservice**

Indstilling om,

at Koncernservice pr. 1. april 2007 etableres med et foreløbigt udgifts- og indtægtsbudget på i alt 419,1 mio. kr. i 2007 og 557,5 mil.kr. i 2008 (2007 pl-niveau), jf. bilag 2. Budgettet i 2007 består af dels af de ydelser som forvaltningerne køber af Koncernservice (bevillingsbinding) (183,4 mill.kr.) og dels af en række bilaterale aftaler med Økonomiforvaltningen (235,7 mill.kr). Koncernservice er underlagt et effektiviseringskrav på 5 % af bevillingsbindingen,

at de foreløbige bevillingsbindinger i 2007 og 2008 tages til efterretning, jf. bilag 2. Bevillingsbindingen er opgjort ekskl. udvalgenes betaling til fælles kommunale ordninger (bl.a. forsikring, Barselsfond og lønsystem),

at Økonomiudvalget skal have fremlagt en indstilling den 19. juni 2007 med eventuelle ændringer til udvalgenes bevillingsbindinger. Til arbejdet tilknyttes en ekstern revisor. Økonomiforvaltningen be- myndiges til at tilrette Koncernservices budgetbidrag, således at det kan indgå i kommunens budgetforslag, som forelægges Økonomiudvalget den 27.- 28. august. Et eventuelt fornyet skøn over Koncernservices effekt på kommunens økonomiske råderum i 2008 skal fremgå af indstillingen, at Koncernservice styres efter det for kommuner almindelige udgiftsbaserede budget- og regnskabssystem, men følger omkostningsbaseret principper som besluttet i BR 582/06,

at dette betyder, at investeringer på 10 mio. kr. eller derover ikke kan igangsættes uden godkendelse af Borgerrepræsentationen, at Koncernservice følger konteringsprincipperne for omkostningsbaserede regnskaber og at over- og underskud principielt kan overføres mellem budgetårene, men fortsat skal godkendes af BR,

at Koncernservice tildeles en låneramme på 23,5 mio. kr. i 2007,

at Koncernservice effektiviseringskrav på 5 pct., svarende til 14 mio. kr. i 2008, samt 5 mio. kr. i 2007 besparelse indarbejdes i Koncernservice budgetbidrag for 2008,

at Koncernservice i forbindelse med fremsendelse af budgetbidrag nærmere redegør for behovet og anvendelsen af en eventuel låneramme i 2008, samt

at størrelsen og principperne for en eventuel låneramme for Koncernservice indgår i budgetforhandlinger for 2008.

(Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.
=====**4) BR 167/07. Indstilling om godkendelse af regulativ og kommissorium for lokaludvalg samt forretningsorden for repræsentantskab**

Indstilling om,

at vedlagte forslag til regulativer for lokaludvalg godkendes,

at vedlagte forslag til kommissorium for lokaludvalg godkendes, samt

at vedlagte forslag til forretningsorden for repræsentantskab godkendes.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 19. april 2007

(Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

5) BR 183/07. Udpegning af medlemmer til Bispebjerg Lokaludvalg

Indstilling om,

at Borgerrepræsentationen udpeger de personer, som på et repræsentantskabsmøde for Bispebjerg Lokaludvalg den 19. marts 2007 blev indstillet som medlemmer henholdsvis suppleanter for lokale foreninger, organisationer og brugerbestyrelser til Bispebjerg Lokaludvalg for indeværende valgperiode jf. bilag 1,

at Borgerrepræsentationen udpeger Jakob Teckemeier, der er bosiddende i Bispebjerg bydel, som 1. suppleant for Det Konservative Folkeparti i stedet for Peter Grane, idet Peter Grane på repræsentantskabsmødet for Bispebjerg Lokaludvalg den 19. marts 2007 blev indstillet som repræsentant for dagsinstitutionsområdet. Den pågældende er indstillet af den Konservative Partigruppe i København, og han er villig til at modtage valget, samt

at overborgmesteren bemyndiges til at modtage navne på eventuelle suppleanter til de overskydende pladser som suppleanter, der ikke blev besat på repræsentantskabsmødet for Bispebjerg Lokaludvalg den 19. marts 2007.

(Økonomiforvaltningen)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

6) BR 182/07. Forenkling af regler og krav i ældreplejen

Indstilling om,

at der rettes henvendelse til KL om punkterne i indstillingen, der skal fremme en regelforenklingsproces,

at redegørelsen for de indkomne svar samt forslag til forenkling af regler tages til efterretning, og at indstillingens forslag til afskaffelse eller forenkling af kommunale regler godkendes,

at Sundheds- og Omsorgsforvaltningen arbejder videre med de øvrige forslag fra medarbejderne og af-rapporterer til Sundheds- og Omsorgsudvalget inden udgangen af 2007, samt

at Sundheds- og Omsorgsforvaltningen forelægger Sundheds- og Omsorgsudvalget et konkret forslag til en fast kommunikationskanal for regler og krav med mere.

(Sundheds- og Omsorgsudvalget og Økonomiudvalget)

(Økonomiudvalgets beslutning eftersendes)

Borgmester Mogens Lønborg: Har vi for mange regler, er der for meget bureaukrati, kan vi gøre tingene bedre? Det enkle svar er: Ja, ja, ja. Samtidig må jeg sige, at vi ikke bare kan fjerne alle regler, kontrol og retningslinjer. Det vender jeg tilbage til lige om lidt.

Jeg har altid arbejdet for, at vi afbureaukratiserer og forenkler sundheds- og omsorgsforvaltningen og Københavns Kommune generelt. Det er vi i høj grad i gang med i vores forvaltning. Så debatten om regelforenkling er en god og nødvendig debat.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 19. april 2007

BR bad for nylig sundheds- og omsorgsforvaltningen og økonomiforvaltningen om i april at fremlægge en redegørelse for regler og krav, som medarbejdere og ledere på ældreområdet finder bør fjernes. Alle ældreplejens ansatte fik derfor et brev. Der er modtaget svar fra ca. 700 medarbejdere og ledere. Det er flot, det vil jeg gerne kvittere for. Undersøgelsen blev gennemført på rekordtid, og vi har fået mange gode og også mange brugbare svar.

De svar, vi har fået, har vi gennemgået og delt ind i nogle hovedkategorier. Det er helt tydeligt, at det største tema for medarbejderne er kravene til dokumentation, vores omsorgssystem KOS, frit valg og serviceniveauet. Tre fjerdedelene af svarene handler om disse emner, og det er her, medarbejderne mener, der er størst behov for forenklinger.

Men også administration og interne arbejdsgange bliver nævnt i en del svar. Det samme gør f.eks. tilsyn og samarbejde med læger og hospitaler plus andre ting. Et svar lyder f.eks.: "Dokumentation: for meget papirusseri, minutt tyranni med kontrol udmålt i minutter." Et andet lyder: "En følelse af konstant at blive kontrolleret i arbejdet på grund af den meget dokumentation; den tager tid fra plejen."

Svarene viser, at en del medarbejdere i hvert fald finder, at de bruger for meget tid på dokumentation.

Hvad kan vi så bruge svarene til? Ja, vi kan for det første forsøge at få fjernet udefra kommende regler, der hindrer medarbejderne i deres arbejde. Københavns Kommune er, som alle ved, medlem af KL, og det er derfor naturligt, at vi retter henvendelse til KL for at sætte en regelforenklingsproces i gang og for at sikre, at den kommende kvalitetsreform ikke lægger flere unødvendige regler til de bestående.

For det andet skal vi bruge resultaterne som afsæt for et videre arbejde med at gøre tingene endnu bedre i vores egen organisation. Det er vi som sagt allerede i gang med i sundheds- og omsorgsforvaltningen. Målet er, at vores medarbejdere får den størst mulige frihed til at bruge deres egne erfaringer og faglige kunnen. Vi skal videreudvikle den fleksible hjemmehjælp, hvor borgeren selv har indflydelse på, hvad der sker. Hvis svigerdatteren har gjort toilettet rent dagen før, er der ingen mening, at vi også gør det. Det er vigtigt, at vi har borgeren i centrum både i tanke og i handling.

For at nå det mål er vi i gang med at forbedre og forenkle vores kvalitetsstandarder, de har indtil nu været for uklare og ikke nok rettet mod borgerne. Vi skal lave nogle kvalitetsstandarder, der giver medarbejderen og borgeren mulighed for sammen at tilrettelægge hjælpen og hverdagen.

Med de nye standarder bliver det lettere for borgeren at gennemskue, hvad de kan forvente. Samtidig får medarbejderen større rum og frihed til at udføre deres arbejde.

Jeg kan nævne, at vi vil gå væk fra at have et katalog fyldt med enkeltydelser, væk fra 1 stk. gulvvask, 1 stk. bad, en støvsugning osv. Vi er i gang med at skabe en sammenhængende indsats, som tager udgangspunkt i den enkelte ældres behov i stedet for at se vores hjælp som små adskilte ydelser.

Det er også indeholdt i det 1. "at", som BR kan beslutte i dag, nemlig at de nuværende enkeltydelser samles i plejepakker. Vores medarbejdere, som jo kender borgerne, skal have mulighed og frihed til at sætte deres præg på de daglige beslutninger sammen med borgeren, hvor det kan lade sig gøre.

Vi har jo grundlæggende tillid til, at vores medarbejdere godt ved, hvad der virker, og hvad der ikke virker, og de vil gerne tage et ansvar, det er de parate til, og de vil også gerne have den indflydelse, der følger med. Det viser mange af svarene. Et ansvar, de selvfølgelig skal være klædt på til at bære, og uddannelse er derfor et nøgleord i denne sammenhæng. Det sikrer vi bl.a. gennem Københavns Sundhedsakademi, hvor der er den gulerod for medarbejderne, at jo mere de uddanner sig, jo mere får de i lønningsposen.

Endelig skal vi skabe mulighed for lokale forsøgsordninger og slække på båndene til de selvejende institutioner. Vi skal som politikere sige, hvilke opgaver de skal løse, men hvordan de vil løse dem, det skal i høj grad være op til dem selv. Så større frihed, gennemskuelige standarder og så få regler som muligt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 19. april 2007

Men der er desværre også mange myter om, hvor mange regler vi har, hvor meget tid vores hjemmehjælpere bruger på dokumentation. Medarbejderen skal dokumentere, hvornår hun/han har gennemført et besøg hos borgeren, dvs. hvornår hun/han er kommet og gået. Dette skyldes faktisk reglerne om frit valg, som fastsætter, at vi skal afregne leverandøren for den faktisk leverede tid. Der kan vi ikke bare fjerne de regler.

Vores medarbejdere skal ikke dokumentere og skrive ind på pc, hver eneste gang de udfører et stykke arbejde. De skal derimod dokumentere og videregive, hvis der er afvigelser.

Men der er også et behov for at sikre, at fru Jensen og hr. Hansen faktisk får den hjælp, de er berettiget til, både på Nørrebro og på Amager, vi skal have et ensartet serviceniveau i alle bydelene, og vi skal kunne dokumentere det. Derfor kommer vi ikke helt uden om systemer, der gør det muligt. Der er ingen tvivl om, at fritvalgsordningen og den dokumentation, som er nødvendig i den forbindelse, har betydet en professionalisering af ældreplejen i hele landet, det skal vi ikke glemme.

Fru Hansens sikkerhed for, at hun får den korrekte service er blevet bedre, og vores medarbejdere kan nemmere og hurtigere kommunikere med hinanden. Desuden har vi som politikere fået et uvurderligt redskab, som vi kan benytte, når vi planlægger fremtidens ældrepleje. I en tid med knappe ressourcer og få hænder til at udføre opgaverne, er det guld værd, at vi kan måle og veje vores ydelser, så vi ved, hvor vi skal sætte ind. Vi har brug for viden om, hvad der virker, og hvad der ikke virker.

Så det er alt i alt, hvad vi arbejder hen imod i forvaltningen. Det skal ske i et samarbejde både mellem udvalg, ledelse og medarbejdere og med ældrerådene. Det sidste blev jo også hørt i forbindelse med denne undersøgelse, vi netop har gennemført.

Så forventer jeg, at de andre forvaltninger vil tage ved lære af os og få kigget på, om der er overflødige regler i netop deres organisation, det skylder vi borgerne og de mange gode medarbejdere, der skal hjælpe borgerne.

Mona Heiberg (A): Det er sådan set ikke nødvendigt at stå og gentage de rosende ord, som sundhedsborgmesteren har givet heroppe. Jeg vil blot give det et par enkelte ord med på vejen, fordi alle i denne sal ved jo, at dette forslag havde en meget svær fødsel, må man sige og er blevet sådan en bragende succes, så sådan kan tingene altså også gå.

Det er vi selvfølgelig glade for i Socialdemokratiet. Vi er også meget glade for, at vi i sin tid stillede dette forslag. Jeg kan kun være enig med borgmester Mogens Lønborg i, at dokumentation og det stigende krav om dokumentation ikke er af det gode, det er bare ekstra papirarbejde, og det ekstra papirarbejde er ikke noget, som vores medarbejdere har behov for.

Jeg vil også sige tak til borgmesteren, fordi det nu er blevet modtaget så positivt dette forslag, vi i sin tid diskuterede i meget høje toner her. Vi ved jo, at sådan som arbejdsmarkedet bliver fremover, sådan som demografien er, så bliver der færre hænder til at tage sig af de væsentligt flere ældre.

Så derfor ønsker vi nu fremadrettet at sørge for, at det ikke kun bliver ord, det bliver ikke kun en politisk behandling, det bliver ikke bare løse koder, vi står med til sidst. Nu skal der handles ud fra det svarskema, vi har fået, ud fra de mange medarbejdere, der har gidet bruge tid og taget sig tiden til at svare på det her skema, som jo i sin sag er meget omfattende for den enkelte medarbejder, for den enkelte institution.

Derfor vil vi følge processen fremadrettet om at starte arbejdet, at høste frugten af det, der nu er påpeget fra den enkelte medarbejder, fra den enkelte institution, at følge det arbejde meget tæt op.

Rikke Lauritzen (Ø): Jeg synes såmænd også, der er grund til optimisme her i dag, fordi vores medarbejdere i ældreplejen har taget sig tid til faktisk at efterkomme ønsket fra en enig Borgerrepræsentation om, at det er vigtigt at få at vide, hvordan de går og ser på de krav, vi stiller til dem.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 19. april 2007

Hvad jeg ikke synes er så meget optur er, at svarene mere eller mindre er forventelige, i hvert fald fra min optik, at det, der er allermest belastende i denne sektor, det er hele dokumentationskravet. Og det, som allerflest svarer på, det bundet alt sammen i fritvalgsordningen, BUM-modeller osv.

Jeg synes, det kunne have været rigtig rart, hvis det var, vores borgmester og vores største parti herinde havde lagt nogle visioner for, hvordan man rent faktisk havde en målsætning om at komme af med det. Det kunne jo være, at fritvalgsordning, BUM-modeller osv. ikke er fremtiden for en rar og ordentlig ældrepleje.

Det hører jeg ikke rigtigt noget om, og det er lidt ærgerligt, hvis ikke man tør gå i gang med det. Det er jo ikke en fast regel om, at for altid og fremtiden skal det hedde BUM-model og fritvalgsordning. Det kunne have været rart, hvis der var lidt visioner omkring det.

Carl Christian Ebbesen (O): I Dansk Folkeparti glæder vi os til, at det her kommer til at virke, det er jo det, der er hele formålet, sådan at vores medarbejdere får det bedre, at deres arbejdsbetingelser bliver bedre, men også for at de ældre kan få en bedre pleje og omsorg eller måske bare frihed til at vælge noget mere.

Men jeg synes faktisk, det er brandærgerligt, at det kun er på dette område, at vi tager initiativet, hvordan kan det være, at det er en borgerligt ledet forvaltning, der skal gå i front og tage initiativ til det her. Hvorfor går de socialdemokratisk ledede forvaltninger ikke ind og gør det samme og være med til at tage et initiativ og vise vejen i forhold til det her.

Det der kunne have været smukt det var jo, at man netop havde iværksat initiativet i alle forvaltninger, netop med henblik på at se, hvem der klarede opgaven bedst, med henblik på at man kunne udveksle erfaringer forvaltningerne imellem. Men ikke for at gøre et stort nummer ud af det, jeg kan jo kun ærgre mig over, at vi ikke har sat initiativet i gang i samtlige forvaltninger, og herunder at det er åbenbart en borgerligt ledet forvaltning, der skal gå i front for at prøve at løse nogle af de her problemer.

Jette Bergenholz Baurup (A): Jeg vil da også godt takke, jeg synes, det er et helt fantastisk godt initiativ. Jeg vil da sige, at med de breve, der er sendt rundt – der også stod Ritt Bjerregaard på – så jeg tror da også, Socialdemokraterne har været med netop for at få forenklet de her arbejds gange.

Men når jeg har taget ordet, så er det, fordi jeg synes, det er dejligt, at hjemmehjælperne f.eks. står ansigt til ansigt med dem, de skal hjælpe, dvs. de ældre, men jeg synes, vi i lige så høj grad skal tænke på dem, der er ude på plejehjemmene. Når ældre kommer på et plejehjem, så får de en utroligt flot brochure, der er ikke den service, der ikke kan ydes, men når man når til virkeligheden, så er det enten pengene eller forretningsgangen, der gør, at den service ikke er der i virkeligheden.

Men der er også småting, hvor man kan sige, at personalet foruden at forenkle arbejds gange, vise dokumentation, så er det noget med at sørge for, at de ældres høreapparater sidder rigtigt, de ikke er på teleslyngen, når de skal være rigtige, alle sådan nogle småting, der gør dagligdagen rigtig god for de ældre.

Men prøv at høre på plejehjemmene. 80 pct. af de ældre, der er et eller andet, som ikke rigtigt virker. Det er sådan nogle ting, jeg også synes, at borgmesteren skulle tage med enten med pårørende eller ældre, som selv om de er på plejehjem, godt kan være klar i hovedet, men det kan måske være nogle, som ser rigtig dårligt, ikke selv kan stille på høreapparatet, eller det kan være andre ting, de skal have hjælp til.

En anden ting, der også kunne være godt, det er, hvis man sørger for, at når ældre kommer på plejehjem, så er der noget personale, der også er uddannet til at aktivere dem om eftermiddagen. Det kan godt være, der er dagcentre, men det er der altså ikke til alle på plejehjem, sørg for at de ældre ikke bliver inaktive, men sørg for at de bliver aktive. Det giver også en bedre dagligdag for personalet, at man ikke skal give så meget pleje, netop fordi det bliver hjælp til selvhjælp.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 19. april 2007

Det var lige sådan de småting, jeg også godt ville have med, fordi jeg synes ellers, de andre ordførere har fået rigtig meget med. Jeg synes også, det er rigtig flot det initiativ, man har taget. Men vi godt, at der i Københavns Kommune bliver taget mange initiativer, personalet er ikke én gang, men mange gange så er der udfyldt forskellige sedler eller andet, hvordan er det nu, I ønsker, dagligdagen skal være, hvad er det for regler, hvad er det for krav, og hvad er det, I egentlig vil have væk. Og så sker der ikke mere, når man udfyldt det og sendt det af sted.

Så derfor vil jeg foreslå, at man i Omsorgsudvalget en gang i kvartalet lige spørger til forvaltningen, hvad er der egentlig sket, hvad har man egentlig gjort på dette område, og så kan man høre, hvad er det for tiltag, hvad er det egentlig, hvor langt er vi nået. Det er den eneste måde, hvis man evaluerer og evaluerer og evaluerer, hvis man siger ældreplejen, så er det jo både inden for plejehjem, det er også inde på dagcentre. Det er også med hensyn til hjemmehjælpen.

Så vil jeg sige til sidst, de andre borgmestre har altså ikke sovet i timen, det gælder både inden for det sociale, det gælder inden for integration, det gælder hele vejen igennem, der har personalet altså fortalt, hvordan får vi et godt miljø, hvordan forenkler vi reglerne, hvordan får vi sygefraværet ned. Det har virkelig været engagerede medarbejdere. Jeg tror, alle har været med i det, og der er virkelig kommet noget dokumentation frem.

Så jeg vil sige til Dansk Folkeparti, at der sker altså noget i de forskellige forvaltninger. Vi skal så bare sørge for som politikere, spørge ind, når vi har udvalgs møder, hvad er det, der sker, så det ikke bare kommer til at ligge i en skuffe, men personalet mærker, vi gør noget, og vi får også noget tilbage. Så gider man engagere sig.

Og så lad være med at få konsulenter til at kigge det igennem. I har et hamrende dygtigt personale, som man kunne kalde ind og prøve at få til at være med. De ved, hvor skoen trykker.

Camilla Burgwald (F): I SF synes vi, det er en rigtig fin indstilling, der er kommet ud af det her medlemsforslag. Jeg har tidligere her fra talerstolen snakket vidt og bredt om, hvad jeg mener om det arbejde, der bliver lavet med kvalitetsstandarder i sundheds- og omsorgsforvaltningen, så der skal jeg ikke gentage mig selv, det synes jeg er et rigtig godt arbejde. I det hele taget alt det, der ligger i indstillingen er meget fornuftigt arbejde.

I det hele taget så er det arbejde, der er påbegyndt i Københavns Kommune med regelforenkling og med i højere grad at høre medarbejderne inddrage dem i udviklingen af servicen i København en virkelig god ting. Jeg kan kun tilslutte mig Rikke Lauritzen fra Enhedslisten, når hun siger, at mange af de regler, der besværliggør dagligdagen for medarbejderne, er lovbestemte, og det i særdeleshed er fritvalgsordninger, som forpuster dagligdagen for mange medarbejdere i omsorgssektoren i København.

Derudover blev vi i Sundheds- og Omsorgsudvalget i torsdags præsenteret for den seneste fuldstændig barokke situation, at vi kan risikere at presse velfungerende selvejende institutioner ud af driften på plejehjemsområdet i København simpelt hen på grund af regeringens fortolkning af konkurrencecelovgivningen, sådan som jeg har forstået det. Det er en kompleks problemstilling, men det sidste barokke eksempel på, hvad det er, vi bliver spændt ind i på grund af den her ideologiske fremmarch med konkurrence osv.

Men den anden ting, jeg vil sige, er, at jeg synes, det er en virkelig fin praksis, at vi begynder at høre medarbejderne i højere grad og at inddrage dem i udviklingen af deres eget arbejde. I fredags blev der afholdt et møde her på Rådhuset med en del af borgmestrene og tillidsrepræsentanter for hele kommunen. Det var, som jeg har hørt det, et rigtig godt initiativ, og der var mange tillidsrepræsentanter, tror jeg, som var tilfredse.

Men når jeg har snakket lidt rundt i krogene med tillidsrepræsentanter i Københavns Kommune, næstformænd i vores hovedsamarbejdsudvalg, så siger de, at vi lytter sgu ikke til dem – undskyld, vi lytter ikke til dem, vel. Når der bliver inviteret til møder med hovedsamarbejdsudvalgene, når der er

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 19. april 2007

frokost, så bliver politikerne, fordi der er frokost, men der er ikke nogen, der tager sig tid til at høre, hvordan dagligdagen i virkeligheden er, eller hvad det i virkeligheden er for nogle problemstillinger, som medarbejderne tumler med i deres dagligdag.

Jeg mener, at hvis vi skal tage det alvorligt som politikere, og det mener jeg, vi skal, fordi det er en forudsætning for glade medarbejdere, det er en forudsætning for at kunne tiltrække medarbejdere, og det er en forudsætning for at levere god service i København, at medarbejderne er glade, så skal vi lytte.

Det er en god start at holde sådan et møde, som blev holdt i fredags herinde på Rådhuset, men det er absolut ikke nok. Så det synes jeg, at vi bør forpligte os alle sammen på her i Borgerrepræsentationen i langt højere grad at tage det arbejde med og lytte til medarbejderne alvorligt og gøre det til en almindelig praksis i vores arbejde.

Borgmester Martin Geertsen: Der kan næsten ikke siges mere smukt om selve indstillingen, men det, der får mig på talerstolen, det er sådan set for at prøve at løfte lidt af den argumentation, Carl Christian Ebbesen er inde på, lidt videre, fordi vi mangler egentlig et svar på det, Carl Christian Ebbesen spurgte om, nemlig hvordan det kan være, at spørgeskemaer skal være isoleret til ældreplejen.

Jeg forstår godt, at Camilla Burgwald hidser sig helt op under Borgerrepræsentationens loft over, at der ikke bliver spurgt nok, at der ikke bliver lyttet nok, men det kræver rent faktisk, at man spørger. Så derfor har jeg egentlig lidt vanskeligt ved at forstå, at når man nu har hidset sig helt op under loftet i Borgerrepræsentationssalen, at man så for ikke så mange møder siden selv var med til at lægge en blokade ind for, at andre forvaltningers medarbejdere også blev spurgt.

Nogle kunne påstå, at det var et spørgsmål om politisk chikane. Det kunne jeg aldrig finde på at påstå. Lad mig spørge på den her måde de 2-3 socialdemokratiske ordførere, der nu kommer her efter mig: Er man et hundrede procent sikker på, at der ikke er behov for at spørge ude på daginstitutionerne, om der er for mange regler og for meget dokumentation? Er man helt sikker på, at der ikke er behov for at spørge ude på skolerne, om der er for meget dokumentation, for mange regler? Er man helt sikker på, at der ikke er behov for at spørge på jobcentrene, om ikke der er for meget dokumentation? Det er jeg ikke sikker på at der ikke er.

Så derfor har jeg egentlig lidt vanskeligt ved at forstå, hvorfor man har blokeret for at spørge i andre forvaltninger, spørge andre forvaltningers medarbejdere, som Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti foreslog for nogle møder siden. Det kunne jeg egentlig godt tænke mig at få en god debat om, hvad i alverden der er baggrunden for, at man ikke vil det.

Overborgmesteren (Ritt Bjerregaard): Jeg er helt med på, at vi relaterer os til en debat, der tidligere har været, men jeg erindrer alligevel om det forslag, som er under behandling her i dag, og som borgmester Mogens Lønborg startede med at kommentere på.

Anette Holst Christensen (A): Jeg vil følge det gode ordsprog, nemlig at blive ved min læst og blive ved mit udvalg og sige til Martin Geertsen, at vi fortsætter faktisk med at spørge. Nu har vi spurgt, og vi fortsætter med at spørge.

Det vil jeg sådan set også sige til Camilla Burgwald, at det 4. "at" i indstillingen går netop på at blive ved med at holde ørerne åbne, have dem slået ud og fortsætte med at have dem slået ud.

Med hensyn til, hvad det er, vi skal gøre ved de statslige ting, der vil jeg sige, at der er faktisk i indstillingen lagt op til en henvendelse til Kommunernes Landsforening. Det vil jeg erindre Rikke Lauritzen om.

Til Carl Christian Ebbesen vil jeg sige, at oprindeligt er det her et socialdemokratisk forslag, som har været så heldigt at ramme ind på et udvalgsområde, der har en konservativ borgmester. Men oprindeligt er det sådan set et forslag, der er startet hos Socialdemokraterne.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 19. april 2007

Så vil jeg komme med det sidste reklameindslag, nemlig at det 4. "at" sådan set også er Socialdemokraternes forslag, for vi mener, det er utrolig vigtigt at lytte, og når der er 370 medarbejdere, der faktisk har taget sig tid til at svare os og komme med over 1.000 forslag, så synes vi bestemt, der er noget at hente, og det vil vi meget gerne fortsætte med, og vi håber på, at det bliver en udbytterig dialog.

Mona Heiberg (A): Skal man ikke have lov til at glæde sig over dette forslag og den her indstilling, der er i enstemmighed, og som er rigtig, rigtig god?

Jeg vil stadig væk sådan hælde mit hoved til borgmester Mogens Lønborg, der startede med at være positiv over for dette forslag. Skal vi ikke også fortsætte med det, og når formanden siger, lad os da forholde os til det, der står i denne indstilling, så gør dog det.

Trods det vil jeg sige: Er det ikke rigtig gået op for Dansk Folkeparti – som ikke længere er i salen, sådan kan det gå – at man ikke har magistratsstyre i denne her by, at man har udvalgsstyre, at det er en borgerligt ledet, jamen altså formanden er medlem af De Konservative, jamen det er et udvalgsstyre, og sådan fungerer den her by nu engang. Man har udvalgsstyre, og formanden for udvalget hedder i denne her by en borgmester. Sådan er vores forhold, og det kan vel ikke hidse nogen som helst op, om man er borgerligt, eller om man er socialdemokratisk ledet. Man har et ansvar som formand for det pågældende udvalg.

Borgmester Martin Geertsen får ikke noget svar. Jeg synes, vi skal behandle det her, og så må vi så se, hvad der sker, det er jo frit for enhver i denne sag at stille et medlemsforslag, hvilket jo også blev gjort dengang. Det har fået en meget god og positiv behandling fra medarbejderne, og det er medarbejderne og brugerne, der er de væsentlige i denne sag. De tilkendegivelser, vi så har fået, er også vigtige for sagens videre forløb.

Men hvis borgmester Martin Geertsen eller hans parti Venstre ønsker at stille det forslag på flere områder, og man i daginstitutionerne eller andre steder ønsker at forenkle reglerne, så er enhver jo velkommen.

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

7) BR 157/07. Studietur Athen maj 2007

Indstilling om,
at Borgerrepræsentationen anmoder Kultur- og Fritidsudvalgets medlemmer om at deltage i udvalgets studietur til Athen i perioden 7. maj – 10. maj 2007.
(Borgmesteren for Kultur- og Fritidsforvaltningen)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

8) BR 158/07. Studietur til New York og Toronto

Indstilling om,
at Borgerrepræsentationen anmoder Beskæftigelses- og Integrationsudvalgets medlemmer om at deltage i udvalgets studietur til USA og Canada fra den 12. til den 20. maj 2007.
(Borgmesteren for Beskæftigelses- og Integrationsforvaltningen)

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 19. april 2007**

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

9) BR 181/07. Meddelelse om midlertidige valg

Meddelelse fra den store valggruppe om, at Allan Mylius Thomsen (Ø) indtræder som midlertidigt medlem af Socialudvalget og Sundheds- og Omsorgsudvalget i forbindelse med Rikke Lauritzens (Ø) ferie i perioden 30. april 2007 og indtil 31. maj 2007.

Meddelelsen blev taget til efterretning.

=====

10) BR 171/07. Medlemsforslag om Arbejdsmarkedskørekort

(Stillet af Heidi Wang, Pia Allerslev, Leslie Arentoft, Martin Geertsen, Jesper Schou Hansen, Lars Duelund og Søren Pind (alle V), og Mogens Lønborg, Majbritt Mamsen og Peter Schlüter (alle C), samt Karin Storgaard, Louise Frevert og Carl Christian Ebbesen (alle O)):

Det foreslås,

at Borgerrepræsentationen pålægger Integrations- og Beskæftigelsesforvaltningen at udarbejde et forslag til udbygning af beskæftigelsesindsatsen med et arbejdsmarkedskørekort samt pålægger forvaltningen at udarbejde et forslag til finansiering.

Heidi Wang (V): En skolelærer definerede for nylig i en mindre forsamling begrebet integration. Hun sagde, at hvis man kender reglerne i samfundet og er i stand til at bruge dem, jamen så er man integreret. Det synes jeg lyder meget rimeligt. Men så var der en spøgefugl, der sagde, jamen så er det dem, der er dygtigst til at få overførselsindkomst og gå på orlov, der er de bedst integrerede.

Der er også andre definitioner af begrebet. Jeg har også engang hørt en ældre militærmand, der sagde, at integration skal defineres sådan, om man kender kongerækken.

Men den bedste definition, som jeg kender til, er faktisk fra min egen partifælle Bertel Haarder. Det, han sagde, var: Integration betyder først og fremmest, at man kan forsørge sig selv. Oversat til et andet sprog er det lige meget, om katten er sort eller hvid – så længe den fanger mus, så er det en god kat. Det er så klar snak, det er noget, som kinesere med forskellige baggrunde kan forstå. Hvis man kan forsørge sig selv og sin familie, så er man en del af samfundet.

Men problemet er jo ikke så enkelt, fordi for enhver nydansker, heriblandt undertegnede, er min egen kultur ligesom mit barn, og den danske kultur er min svigermor. Man elsker sit barn uden forbehold, men svigermor på betingelser.

Som nydansker oplever jeg ofte, at svigermor er kontant, ligefrem og af og til rimeligt bombastisk i sine udtalelser om noget, hun tror, at hun ved mere om end de andre. Hun har et kompleks, som hun deler med mange andre svigermødre i nationer, nemlig at Danmark er lille, men det er fandeme det bedste i verden – undskyld.

Der kræves en enorm anstrengelse af en svigerdatter, dvs. en nydansker, for at finde ud af at balancere mellem svigermoderens overlegenhed og mindreværdskomplekser. Svigermor Danmark har lige så mange kulturelle koder og uskrevne regler som de hormoner, der styrer kvinder i overgangsalderen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 19. april 2007

Noget, jeg tager for givet, kan få hende til at springe som en tiger, og noget, jeg var angst for, at hun blev fornærmet af, giver hun mig faktisk ret i og tog det som et lam. Hun vil helst holde med dem, der kører på en lille cykel omkring i byen som terrorister i trafikken, end med dem, der kører pænt i en stor lastbil uden partikelfilter.

Hun elsker at argumentere og debattere og gør en stor ting ud af ingenting, men som en god kinesisk svigerdatter bliver jeg opdraget til at respektere hende, som min mor siger, når man står under andres tag, må man bøje hovedet, men hvor går grænsen.

I Danmark er der en række udskrevne regler, som man bør kende til, hvis man skal integreres succesfuldt på arbejdsmarkedet og føle sig hjemme på arbejdspladsen. Her gælder det ikke kun for indvandrere, men også andre danskere, som har været langt væk fra arbejdsmarkedet.

Derfor har jeg foreslået nogle kurser, og disse kurser kan udbydes af forskellige udbydere med forskelligt indhold, der er målrettet mod særlige brancher og særlige arbejdspladser. Det, de borgerlige, Venstre, Dansk Folkeparti og De Konservative, vil, er, som vi sagde, at lige meget om katten er sort eller hvid, så længe den fanger mus, så er det en god kat. Det gør, at katten nemmere kommer til musehullet.

Derfor har vi dette forslag om arbejdsmarkedskørekort. Det her kørekort skal ikke stå alene, det har faktisk 3 dele, det første er jobdansk, altså generel formidling af dansk kultur, danske værdier og danske normer. Generel formidling af adfærd og dansk kultur med særligt henblik på omgang med kolleger og andre ansatte på det danske arbejdsmarked.

Også en anden del af det her arbejdsmarkedskørekort går også ud på et kompetencekort, fordi der er mange nydanskere eller indvandrere, hvis uddannelser ikke bliver godkendt i Danmark. Derfor er det vigtigt, at vi fortæller virksomhederne, hvad man egentlig kan og ikke kun om, hvordan man er uddannet.

Derfor vil jeg meget gerne bede om, når vi har en budgetforhandling i gang med det samme indhold næsten, at dette forslag udvalgshenvises.

Borgmester Jakob Hougaard: Jeg kan støtte forslaget om at udvalgshenviser forslaget, fordi vi jo allerede har gang i forhandlinger med partierne i Beskæftigelsesudvalget om en lang række initiativer, som skulle hjælpe på beskæftigelsessituationen, også for gruppen af indvandrere. Det er klart, at det her er et af de mange elementer, som er på bordet.

Arbejdsmarkedskørekortet har jo været på bordet også under vores budgetseminar og også på det seminar, vi havde med arbejdsmarkedets parter. Så det er ikke noget nyt forslag, der er lanceret her.

Egentlig undrer det mig også lidt, at det skal stilles i Borgerrepræsentationen, fordi når det er omkring forhandlingsbordet, så er det noget, vi er i gang med at forholde os til her på Rådhuset. Det er måske også nogle af de uskrevne regler, man skal lære at forholde sig til her i forhold til forhandlingerne.

Men altså tankerne er fine, det er vigtigt, at man får lært de grupper, som ikke har haft kontakt med arbejdsmarkedet, og som har brug for at lære de uskrevne regler for, hvordan man arbejder på en arbejdsplads, og de forventninger, der knytter sig til det arbejde.

I motiveringen lægger man måske lidt for meget vægt på dansk kultur, og det synes jeg måske lidt er noget rod. Jeg synes, det er vigtigt at fokusere på, at arbejdspladsen har en kultur med nogle regler, som man skal forstå, som sådan set ikke rigtigt har noget at gøre med dansk kultur nødvendigvis. Men det er noget af det, vi selvfølgelig gerne vil tage fat på, og som jeg også tror, der er brug for, at vi i forhold til de etniske minoriteter hjælper dem med.

Så forslaget støtter jeg sådan set og ser positivt på det og vil gerne fortsætte forhandlingen med Venstre og de andre partier om at realisere forslaget og mange andre gode forslag til gavn for beskæftigelsen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 19. april 2007**

Signe Goldmann (F): SF støtter op om, at det bliver udvalghenvist, men er en lille smule mere skeptiske end det, som Jakob gav udtryk for.

Umiddelbart kunne det lyde ret besnærende, at man kan få et kørekort til arbejdsmarkedet, ligesom man i folkeskolen kan tage et kørekort til symaskinen, eller man kan tage et kørekort til motorcyklen, eller man kan tage et kørekort til arbejdsmarkedet, så kan man bare komme ud og i arbejde.

Selvfølgelig tror jeg ikke på, at der er nogen her til stede, som forestiller sig, at det er så nemt, at nu får vi bare et arbejdsmarkedskørekort, og så kan folk komme direkte ud i job.

Netop fordi det ikke er så nemt, netop fordi det er så kompliceret, vi har jo 550 forskellige aktive-ringstilbud til folk, vi har et hav af uddannelser, som gør, at folk kan blive kvalificeret til at tage et job, netop i en erkendelse af, at det er ret store forskellige krav, der bliver stillet til jobbene, men også ret store forskelle i, hvad det er for nogle problemer, som de ledige har.

Derfor mener jeg, at kunne prøve at køre det på en eller anden fast formel, der hedder et kørekort, det tror jeg ikke holder. Det er så den ene grund.

Det andet der så ligger i det det er, og det var Jakob Hougaard også lidt inde på, det er det her med, at der bliver lagt meget vægt på dansk kultur, altså det der bliver remset op i det her forslag, det er sådan en takt og tone, en Emma Gad, fordi nu skal folk med etnisk baggrund lære, hvordan man hilser, at det ikke er med kindkys, men med hånd når man kommer på arbejdsmarkedet eller noget i den stil.

Jeg tror bare ikke, at det holder, jeg tror ikke, det nødvendigvis er det, der skal til for at få et job, jeg tror ikke, det er det, der er afgørende for det. Man kan sige, resten af det, der er i det her forslag, altså ud over takt og tone, ud over jobdansk, så alle de andre ting det er noget, der er i forvejen. Danskundervisning har vi allerede, kompetencekortet er også allerede noget, der er spillet ind, mentorordninger er også noget, der kører. Det eneste nye i det her, det er den her takt og tone, og jeg synes, det er lidt nedladende, og jeg bryder mig ikke rigtigt om det.

Derfor er vores holdning som sådan ret skeptisk over for det, men nu tager vi det videre i forhandlingerne og kigger på det, så må vi se.

Manu Sareen (B): Jamen Det Radikale Venstre er også meget enig i at udvalghenvise det. Men når det er sagt, så vil jeg da også sige, vi er meget enige med borgmester Jakob Hougaard omkring, det er en uskik at begynde at fremsætte forslag, som bliver behandlet, som vi er ved at gøre lige i øjeblikket med mange andre forslag. Det skaber en forvirring omkring forhandlingssituationen.

Vi er meget enige i præmissen omkring forslaget, vi er meget enige i, at et kørekort kan være et brugbart værktøj. Vi er også meget enige omkring, at det kan være et problem med de uskrevne regler på mange arbejdspladser også. Der er i øvrigt lige blevet skrevet en lille bog omkring det.

Men fuldstændig ligesom SF og Socialdemokraterne så er vi fuldstændig enige i, at indholdet, substansen er dødproblematisk, at minoriteter skal lære, jeg ved godt, der står "kan være", men at vi skal lære, hvordan man spiser, er meget nedladende. Det har en underlig melodi af eksklusion, at vi skal lære, hvordan man giver gaver. Jeg kommer i tanker om nogle venstrefolk, der også godt kunne lære, hvordan man giver gaver.

Der er ingen tvivl om, det med mangfoldighedsarbejdspladsen er selvfølgelig utroligt vigtigt, men det kræver selvfølgelig, at det ikke er eksklusion, men inklusion for begge parter. Lige præcis når vi begynder at inkludere, og de gør det på begge parter præmisser, så kan vi se, så begynder det kultur-møde, vi meget gerne vil have fungerer.

Så derfor er vi meget betænkelige ved substansen i det, men glæder os til de videre forhandlinger, og så må vi se, hvor vi ender henne. Men vi støtter en udvalghenvisning.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 19. april 2007

Jette Gottlieb (Ø): Hvis jeg læser forslaget efter pålydende, så synes jeg, at der er nogle muligheder i det, men så snart man åbner siden og går ind i udspecificeringerne af det, så bliver det et fuldstændig umuligt forslag.

Jeg deler de 3 sidste taleres irritation over, at det nu er kommet i Borgerrepræsentationen, inden vi har diskuteret det i det udvalg, som faktisk arbejder med tingene, og hvor forslaget allerede ligger, men lad nu det ligge.

Et af de meget væsentlige problemer i forslaget det er selvfølgelig, at det ikke fremgår, om det skal være et tilbud, og der snakker jeg ikke om et siciliansk tilbud, men et tilbud i ordets egentlige danske betydning, nemlig noget som man kan få lov til, hvis man har lyst. Det fremgår ikke, om det er tanken, eller om det er noget, man skal gå til, om det er noget, man kan blive påtvunget, om det er noget, man kan blive visiteret til, eller hvad det er for noget.

Jeg kan se en pointe i, at man har sådan et frivilligt kursusforløb, som peger i retning af jobs, men der er jo ikke nogen, der kan foregøgles, at fordi man har sådan et kørekort, så får man et job, sådan hænger det naturligvis ikke sammen. Det er den anden svaghed i forslaget, at det jo ikke er resultatsskabende i sig selv.

Men o.k. lad os så sige, at vi har fået sådan et tilbud, der er en, der har valgt, han har gerne villet have sådan et kørekort. Kan man dumpe til det, og hvad sker der så, er det så en barriere for, om man kan få arbejde. Kommer arbejdsgiverne fremover og kræver at se sådan et eksamensbevis for sådan et kursus, at man har lært at spise rigtigt eller hvad, så bliver det for alvor en barriere. Skal vi ikke være særligt opmærksomme på, at lige netop den gruppe mennesker, som har aller-, allersværest ved at komme tæt på arbejdsmarkedet, at de måske netop også har barrierer over for den slags kursusforløb.

Med hensyn til indholdet i det, som jeg så ikke vil gå meget i dybden med, så vil jeg sige, at det er jo et forfærdeligt sammensurium af konkret og meget konkret og meget specifik forestilling om, hvordan sådan nogle kurser skal se ud og så samtidig så overordnet generelt, så det er helt forfærdeligt.

Hvis man bare tager selve den sproglige tillæring, så kan jeg sige fra mit arbejdsliv, at der er overordentlig stor forskel på, om det, man skulle lære at sige, var noget i retning af, som da jeg arbejdede ved landbruget: A tøvs a' te ha travlt, når æ kærre skulle stå omme bag kohuset. Eller om man skal lære at sige: Du mester, du må have spist søm, hvis du tror, vi kan lave det her på en uge, du kan kraftedeme lave dit lort selv. Eller om du siger: Må jeg gøre chefen opmærksom på, at den pågældende kreditnota er blevet bogført under konto 2202 og ikke under 2111. Det gør immervæk en forskel.

Sådan noget kan slet ikke bruges, når man tager det alment, og det gælder, uanset om det er sprogligt, eller det er spiseforhold eller måden, man begår sig på i en kantine.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Jeg forstod, at der var tale om et citat.

Peter Schlüter (C): Jeg kan forstå, at både SF og Enhedslisten er en smule skeptiske over for det her forslag, hvad enten det foregår på jysk eller københavnsk.

Men fakta er jo, at uanset alle de gode initiativer, som vi jo alle sammen har været enige om at søsætte igennem det sidste års tid, så skorter det på resultater, og det skorter måske også på det her samlede overblik, den samlede koordinering af den vifte af tilbud, som vi har.

Det er jo unægtelig meget trist, fordi det handler jo også om, at medarbejdere, som har med disse grupper mennesker at gøre, for hvem det har været svært at få dem gjort tilgængelige, til rådighed på arbejdsmarkedet, at de mennesker i høj grad tilsyneladende mangler kompetencer og indsigt bl.a. i de vanskeligste, svageste matchgrupper 4 og 5, hvoraf vi kan se, at mange af de mennesker her er havnet.

Jeg vil måske vove at påstå, at en stor gruppe af de mennesker også bliver parkeret i matchgruppe 4 og 5 i lange, lange perioder, fordi medarbejderne ved simpelt hen ikke, hvad de skal støtte op. Der er brug for kompetencer.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 19. april 2007

Vi skal i langt, langt højere grad have gjort folk i stand til simpelt hen at modtage jobtilbud. Der mangler vi altså nogle værktøjer, og det er jo også meningen med det her arbejdsmarkedskørekort, som jeg i hvert fald synes, at vi bør tage meget alvorligt, fordi vi kan samle en række værktøjer. For det handler jo ikke om bare Emma Gads "nu skal du opføre dig sådan og sådan", og det handler jo ikke kun om dansk kultur. Det handler om, Signe Goldmann, at få kulturerne til at mødes på tværs hen over midten.

Men det handler også om de kreative ideer, fantasien, som vi har snakket om tidligere, mangler måske lidt, de skæve vinkler, de skæve eksistenser, det er jo de mennesker, vi er nået ned til nu i matchgruppe 4 og 5, dem som virkelig kræver ekstra ressourcer at få ud på arbejdsmarkedet.

Vi skal i langt højere grad i dialog med de faglige organisationer og de aktører uden for de offentlige kasser, vi skal ud og snakke med erhvervslivet, vi skal ud og snakke med de mennesker, som har fingeren på pulsen. Navnlig, hvis dette skal lykkes, så kræver det tværgående samarbejde i langt højere grad mellem forvaltningerne, man skal lytte til hinanden i højere grad, end det sker i øjeblikket.

Vi skal have folk til at sætte sig sammen og sige, hvordan kan det lykkes os at få etableret det her projekt på tværs af f.eks. sundheds- og omsorgsforvaltningen, beskæftigelses- og integrationsforvaltningen og socialforvaltningen, for det er navnlig de tre forvaltninger, som sidder og ikke kan løse problemerne uden, at man i langt højere grad går sammen og ser på det her problem som en helhed og tager sit medansvar.

Der er ingen tid at spilde, vi skal have forståelse for kultur på arbejdspladsen, vi skal sætte ind med ressourcer i forhold til at styrke de sproglige kundskaber, sprog, sprog og sprog, det er nu engang, hvad enten det er jysk, der er problemet, eller om det er urdu, for forståelsen, så skal vi sætte ind med sproglig ressourceforøgelse.

Vi skal selvfølgelig også sætte ind i forhold til omgangsformerne, hvordan snakker man med chefen, tør man overhovedet gå ind på chefens kontor og sige, ved du hvad, makker, du har altså ikke fatet det her, og jeg har løsningen til dig. Det kan også være et problem.

Så vi skal i høj grad lytte til erhvervslivet og til de faglige organisationer, vi skal også tage i betragtning, at der er tale om individer her, mennesker, som alle sammen skal behandles forskelligt. Vi kan ikke bare putte alle mennesker ind igennem den samme dør og give dem den samme behandling. Det er skæve eksistenser, og der kræves skæve og kreative løsninger, hvis vi skal få de sidste mennesker ud i arbejde, som gerne vil og godt kan, men mangler det sidste skub.

Carl Christian Ebbesen (O): Jeg vil prøve, om jeg kan gøre det lidt kortere, og det vil jeg af den grund, at der er sagt utrolig mange ting. Og det vil jeg også af den grund jo, som det er sagt heroppe fra, at der pågår forhandlinger om at gøre en indsats på beskæftigelsesområdet, herunder også omkring et arbejdsmarkedskørekort.

Men jeg vil blot understrege, at for Dansk Folkepartis vedkommende så er det utrolig vigtigt, at der er nogle mennesker, som, fordi de har været for lang tid væk fra arbejdsmarkedet, så har de mistet almindelige kompetencer, almindelige uskrevne regler omkring, hvordan man skal opføre sig for at kunne være på arbejdsmarkedet og for at kunne få et arbejde. Det kan være ganske almindeligheder.

Så fra Dansk Folkeparti her handler det ikke kun om, at der er nogle indvandrere, der skal lære noget sprog eller nogle danske kulturelle regler, men det handler måske også om, at der har været nogle danskere, som har været tilsidesat i forhold til arbejdsmarkedet i for lang en periode og dermed har tabt nogle kompetencer.

Men for at være sikker på, at de her mennesker ikke bare er på kurset uden i realiteten at få noget ud af det, så vil det også være en god ide, at vi får kigget lidt på, om der skal en prøve eller en test indarbejdes i det her kursusforløb, sådan at man kan følge, om der rent faktisk også kommer noget konkret ud af det.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 19. april 2007

Så det er blot det input, som vi på nuværende tidspunkt fra Dansk Folkepartis side vil putte ind i denne debat.

Heidi Wang (V): Først og fremmest vil jeg takke borgmester Jakob Hougaard for opdragelsen, at der findes uskrevne regler i Borgerrepræsentationen, at man ikke må fremsætte et medlemsforslag, før eller efter man begynder at tale om en budgetforhandling. Det vidste jeg jo ikke, så jeg må være den første, der melder mig til sådan et kursus.

Til SF's Signe Goldmann, som sagde, at der findes et hav af tilbud, 527 i kommunen, og at dette forslag er meget nedladende, vil jeg sige, at netop fordi vi har så mange tilbud, mangler der noget, der kan vise en kontinuitet. Problemet ligger ikke i, at vi har for mange tilbud, problemet ligger i, at vi har for mange, der ikke duer.

Til den radikale Manu Sareen, du sagde, at det er nedladende at lære indvandrere at spise. Hvis du kigger på forslaget en ekstra gang, så står der ikke spisning. Dette betyder i citation under spisning, det er jo en stor forskel.

Også det der med gaver, jeg kan give dig et konkret eksempel. Der hvor jeg arbejder, går 8 kolleger nu, og jeg kender dem ikke, og for at kunne komme og kræve nogle penge af alle, skal jeg af med 30 kr. x 8, eller skal jeg sige nej tak til det. Det er sådan en situation, man kommer ud for som indvandrer.

Så vil jeg gå tilbage og sige, det her handler ikke kun om dansk, som Dansk Folkepartis Carl Christian siger, det handler om en stor gruppe af mennesker, som er så langt væk fra arbejdsmarkedet, de har sågar svært ved at stå op eller lære at komme til tiden. Det er derfor, det der var udtænkt bagved det her arbejdsmarkedskørekort.

Så vil jeg gøre alle opmærksom på, hvor vigtigt det er at gøre noget nu, fordi siden borgmester Jakob trådte til som borgmester for Integrationsudvalget i januar 2006 indtil nu, jeg har det nyeste tal, marts 2007, har vi fået 1.456 kontanthjælpsmodtagere ud af systemet. Det er rigtig, rigtig flot. Problemet er bare, at der er 1.452, der er danskere, og der er 4, der er indvandrere.

Et forslag fra Venstre om at henvise medlemsforslaget til Beskæftigelses- og Integrationsudvalget blev godkendt uden afstemning.

=====

11) BR 174/07. Medlemsforslag om mere liv i Københavns Havn

(Stillet af Det Konservative Folkeparti og Venstre):

Det foreslås,

at Borgerrepræsentationen pålægger Teknik- og Miljøforvaltningen umiddelbart efter sommerferien at fremlægge forslag til beslutning i Borgerrepræsentationen om forlængelse af havnebussernes rute til også at omfatte stoppesteder på Islands Brygge og ved Fisketorvet samt at pålægge forvaltningen at fremlægge forslag til finansiering af forslagens anlægs- og driftsudgifter.

Peter Schlüter (C): Vi er jo så heldige her i København, at hovedstaden ligger ved vandet, lige ud til vandet. Det giver os nogle værdier, nogle muligheder, som er helt unikke, og som vi da bør udnytte i langt, langt højere grad end tidligere til glæde og gavn for byens borgere.

Her tænker vi selvfølgelig både på det rekreative og på det praktiske, her kan vandet få en rigtig, rigtig stor betydning for byens udvikling, og vi kan jo bare se på, hvordan man har grebet sagerne an andre steder i andre storbyer, som har været lige så heldige som os, f.eks. i England, i London, hvor overborgmesteren selv lige har været på studiebesøg. Men mig bekendt så handlede det ikke så meget

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 19. april 2007

om den side af sagen, altså den del af København, som ligger ud til vandet. Det synes vi, man har glemt lidt.

Det er da også unikt for København, at vi kan bruge vandvejene til kollektiv trafik. Det er samtidig også vigtigt, at vi får knyttet bydelene sammen på tværs af havnen, og det kan havnebusserne bidrage til.

Hvordan kan vi gøre det, jo vi kan bare kigge på de eksisterende ruter af havnebusserne, dem kan vi forlænge i begge ender. Vi ser derfor gerne, at de allerede etablerede vandbussers ruter, altså fra Holmen i den ene ende til Det Kongelige Bibliotek i den anden ende, at de forlænges, så vandbussene også kan betjene de her meget store kommende nybyggerområder på Islands Brygge og omkring Fiske-
torvet.

Der er jo flere muligheder. På sigt kunne det også være hensigtsmæssigt, at også Teglholmen og dele af Sydhavnen bliver betjent med vandbusser, hvorfor ikke, under forudsætning af selvfølgelig, at der kan skabes et vist forretningsgrundlag for sejladsen. For det handler jo om, at der skal være mennesker, der skal være passagerer.

Men alene for Teglholmens vedkommende så ser vi jo, at der nok kommer et betydeligt indbyggerantal derud i de kommende år, og dem skal vi også være klar til at tilgodese og servicere.

Forslaget er derfor led i en større plan om mere liv ved havnen, for vi har allerede havnebadene, de har stor rekreative værdi for københavnernes, og de skaber liv i byen og i havnen for os alle sammen.

På BR-mødet den 29. marts besluttede vi at anlægge cykel-, gang- og løbestier hele vejen rundt om havnen, også for at skabe mere liv omkring havnen.

Vi har også fået boliger omkring havnen i større og større antal, og havnen er faktisk gået fra, kan man sige, et industriområde til et rekreativt område, hvor københavnernes bor og bruger en del af deres fritid.

Derfor skal havnebusserne selvfølgelig bidrage til at forvandle Islands Brygge og Sydhavnen fra et gammelt kedeligt industriområde til et rekreativt område, hvor alle københavnere har lyst til at bo og tilbringe en del af deres fritid.

Anne Vang (A): Min partifælle Johannes Nymark sagde til mig, da vi diskuterede havnebusser i en anden sammenhæng, at der ikke var noget mere kedeligt, man kunne byde sin by, end vand, der bare ligger dødt hen. Det synes jeg er meget rigtigt udtrykt. Der er simpelt hen ikke noget mere kedeligt, selvfølgelig skal vi have liv i havnen.

Derfor er dette forslag også et udmærket forslag, der kan være meget fornuft i at forlænge havnebussernes rute. Det er her da også sådan noget, vi allerede tænker over i forbindelse med trafikplan 08, jeg vil gerne foreslå, at vi udvalghenviser forslaget, så det kan indgå i forbindelse med de allerede tanker, der allerede bliver gjort ved køb af havnebusser.

Borgmester **Klaus Bondam:** Tak for det. Så vil jeg starte med at sige, at Det Radikale Venstre kan støtte forslaget om at henvise dette medlemsforslag til Teknik- og Miljøudvalget, og så vil jeg, bare lige for korrekthedens skyld, tillade mig at korrigere Peter Schlüter: Vi besluttede ikke forslaget om cykel- og gangstier rundt om havnen, vi besluttede at udvalghenviser det. Det er noget lidt andet.

Men intentionerne bag dette medlemsforslag, intentionerne om mere liv og sammenbinding i Københavns Havn er absolut god og fornuftig.

Men sådan umiddelbart er det næppe nogen god ide blot at udvide driften med de eksisterende havnebusser, som vi kender. Det er nemlig sådan, at driften af havnebusserne er temmelig dyr, sammenhængen med øvrig kollektiv trafik er ikke specielt gennemtænkt, og de nuværende havnebusser er utroligt miljøbelastende, og det må jo optage Peter Schlüter, når hans partifælle jo også er miljømini-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 19. april 2007**

ster. Specielt det sidste, miljøbelastningen, skyldes, at den model af havnebusser, vi har i dag, den er ikke konstrueret til korte ture i havnen.

Det som jeg personligt kunne forestille mig, det er, at man på længere sigt ville kunne investere i nogle mindre ressourcekrævende og mere miljøvenlige typer. Men det er en stor, det er en langsigtet investering, som naturligvis også skal koordineres med andre trafikløsninger i havnen.

Men lad mig med tilfredshed sige, at jeg oplever, at De Konservative med dette forslag og såmænd også Venstre viser forståelse for, at vandet i havnen er til at bevæge sig på. Det her viser også en opmærksomhed over for en del af det andet båd miljø, vi har i havnen, nemlig sejlbådene på Christianshavn og sejlbådene også længere nede. Det er jo ikke nogen hemmelighed, når vi snakker Operabro og evt. yderligere broforbindelser, at de kan være yderst problematiske for noget af det, vi egentlig antager for at give liv i havnen, nemlig bådene på vandet.

Jeg glæder mig til at få det i Teknik- og Miljøudvalget og give det en god og grundig og seriøs behandling dernede.

Overborgmesteren (Ritt Bjerregaard): I fortsættelse af mine indledende bemærkninger skal jeg sige efter nogle tegn fra Peter Schlüter, at det kan også være ret forstyrrende, hvis de, der sidder ved siden af den, der har ordførerskabet, snakker. Så kan det også være svært at høre, så det beder jeg også om, at man tænker på.

Lotte Thiim Bertelsen (F): Indledningsvis kan jeg sige, at vi selvfølgelig også støtter en udvalgshenvisning, og at vi også er meget positivt indstillet over for forslaget. Når vi mener, det er vigtigt at få det bedre behandlet i udvalget, så hænger det meget sammen med en del af de ting, som borgmester Klaus Bondam var inde på, nemlig omkring hvordan de nuværende havnebusser spiller sammen med den øvrige kollektive trafik og så også alle de her miljøhensyn, som jeg synes, det er meget vigtigt, vi på sigt får indarbejdet.

Der er jo ingen tvivl om, at København er en havneby og skal blive ved med at være en havneby, vi er bygget op på hver sin side af havnen, og mange folk skal frem og tilbage over havnen hver dag. Jeg går ud fra, at der er nogle af os, der har lyst til at overdække havnen, så synes jeg, det er en rigtig god ide at udvide den kollektive trafik på tværs af havnen.

SF er meget positivt over for forslaget, og vi glæder os til at se det indarbejdet i en lidt større helhed og plan omkring den kollektive trafik.

Morten Kabell (Ø): Vi var i Enhedslisten ganske glade for at se forslaget, da det kom, vi vil jo i nogen grad tillade os at sige, at vi faktisk er nogle af dem, der har været med til at opfinde havnebusserne i sin tid. Min kollega Jette Gottlieb gjorde opmærksom på, at det både i Borgerrepræsentationen og Folketinget er Enhedslisten, der tidligere også igennem forlig med den tidligere regering har været med til at sikre, at vi kunne få havnebusser.

Vi har hele tiden også ønsket, at de blev udvidet, har været kede af den lidt begrænsede rute, der har været fra starten og faktisk ønsket, at vi tager de havneområder i brug, som vi både ser en udvikling i, og som vi hele tiden har oplevet, har savnet en dækning af havnebussen.

Så derfor en fuld, og jeg vil nærmest sige betingelsesløs opbakning til forslaget om at udvide havnebusserne. Vi er faktisk positive over for det, vi stillede, kan jeg sige, den 11. oktober 2001 allerede ved behandlingen af budgettet for 2002, forslag om en hensigtserklæring om, at kommunen skulle arbejde for det. Det blev i øvrigt vedtaget med alle stemmer undtagen Venstres.

Så vi er da glade for igen at kunne få fokus på en udvidelse af havnebusserne.

Karin Storgaard (O): Det kan jeg gøre rimeligt kort. Altså det er jo ikke, fordi Dansk Folkeparti ikke synes, det er en god ide med mere liv i Københavns Havn, det vil vi meget gerne have, men vi

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 19. april 2007

synes, der mangler nogle oplysninger om prisen, fordi jeg mener at kunne huske fra sidste års budget, at det var ret dyrt at have busserne sejlede. Jeg mener også, der var noget med passagertallet, og det har vi så rig mulighed for at undersøge, når det kommer i udvalget.

Peter Schlüter (C): Det er da glædeligt, at teknik- og miljøborgmesteren har erkendt, at Det Konservative Folkeparti altid indtænker miljøet. Vi tænker også på fritid og trivsel, det ligger os meget stærkt på sinde.

Vi tænker også altid på, at der skal være sammenhæng mellem bydelene, og at vi desværre ikke alle sammen kan køre på cykel frem og tilbage. Så derfor er det også dejligt, at borgmesteren synes, at vi skal kigge lidt på, om de både, der nu sejler rundt omkring i havnene, alle sammen også overholder de miljøtekniske krav og specifikationer.

Vi synes også, at broerne må komme før lystbådene, fordi broerne giver selvfølgelig en sammenhæng mellem Amager og resten af København, og den sammenhæng mangler vi, må man nok sige, på flere områder. Der er jo også ganske få trafikknudepunkter i den retning, som københavnernes kan benytte sig af og heraf følger vi en masse problemer i myldretiden. Så det kunne jo være en del af løsningen, hvis f.eks. cyklisterne også kunne benytte sig af de her broer, det er jeg sikker på, at borgmesteren vil billige.

Et forslag fra Socialdemokraterne om at henvise medlemsforslaget til Teknik- og Miljøudvalget blev godkendt uden afstemning.

=====

12) BR 176/07. Medlemsforslag om petanqueaktiviteter på Bavnehøj

(Stillet af Jens Kjær Christensen, Jette Gottlieb, Morten Kabell, Rikke Lauritzen, Allan Mylius Thomsen og Mikkel Warming, (alle Ø)):

Det foreslås,

at Kultur- og Fritidsforvaltningen, med inddragelse af Økonomiforvaltningen og repræsentanter fra petanquemiljøet, igangsætter udarbejdelse af et forslag til placering af indendørs petanqueaktiviteter på Bavnehøj indeholdende forslag til finansiering af petanquebaner til brug for drøftelserne om budget 2008.

Jens Kjær Christensen (Ø): I 2004 røg petanquefolket ud af Grøndalscentret. Det var ikke et resultat af en politisk beslutningsproces, men forklaringen skulle søges i det lokale miljø, og årsagen var pekuniær.

Vi hørte om det i udvalget og har siden hen beskæftiget os med problematikken og fået mange henvendelser desangående med henblik på at skaffe indendørsfaciliteter til udøvelse af sporten også i vinterhalvåret.

I forbindelse med vedtagelse af helhedsplan for Bavnehøjanlægget, var det da også en af de brikker, der var bragt i spil og stod som en åben mulighed.

I forbindelse med sidste BR-møde blev der vedtaget 3 forslag angående udviklingen af arealerne i forbindelse med Bavnehøj. Et af dem handlede bl.a. om etablering af et streetmekka. Det stemte vi for og syntes var en ganske glimrende ide. Vi tror, at forslaget var udarbejdet i rimeligt stor hast, så man havde glemt at tage den klassiske del af streetaktiviteterne med, nemlig petanque, som jo har de samme vilkår, hvad angår vind og vejr, at det er vanskeligt i vinterhalvåret udendørs at udøve sporten.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 19. april 2007

Ambitionsmæssigt kunne man jo have, og det er nok i forlængelse af, hvad så mange ordførere fra partierne siger, den ambition, at nu skulle man skabe et anlæg for petanque, der kunne medføre, at man kunne afholde store internationale turneringer.

Uanset hvilken ambition om, hvor mange baner man måtte have, det er sådan set fuldkommen ligegyldigt. Ethvert forslag, der bare omhandler en bane, er et kæmpefremskridt i forhold til virkeligheden i dag, hvor der ikke forefindes én overdækket petanquebane i København.

Borgmester **Martin Geertsen**: Jeg synes næsten, nogle bør kvittere for det ganske fremragende forslag, der er stillet af Enhedslisten her i aften. Jeg er fuldstændig enig med Jens Kjær, det må være en forglemmelse hos Socialdemokratiet, SF og De Radikale, at man ikke havde petanque med i sit forslag her sidste gang. Men nu må vi vel også konstatere, at Bavnehøjjanlægget efterhånden er ved at være fyldt op med aktiviteter, så vi sådan kan få rundet Bavnehøjjanlægget af. Og det er så den sidste udvalgsbehandling i Borgerrepræsentationen omkring Bavnehøjjanlægget.

Men jeg vil gerne kvittere for Jens Kjær Christensens forslag.

Sikandar Malik Siddique (A): Jeg vil også bare sige, at vi vil selvfølgelig gerne se en sammenhæng mellem alle de aktiviteter, der foregår i Bavnehøjområdet. Vi fremlagde jo sidste gang, som du selv siger, nogle vidunderlige forslag omkring streetaktiviteter og streetmekka. Så derfor synes vi bare, at det er ærgerligt, at det her forslag kommer af sig selv.

Vi vil gerne se det som en hel pakke, vi vil gerne behandle det som en hel pakke. For at det kan få den bedst mulige behandling, vil vi foreslå en udvalghenvisning.

Bjarne Fey (F): Tak, tak, Jens Kjær, tak Enhedslisten, men det var nu ikke en forglemmelse, fordi man kan så sige, så er der mange ting, vi har glemt, men det var heller ikke et bevidst fravalg af petanque.

Vi er fuldstændig enige i Enhedslistens meget skarpsindige analyse eller fremlæggelse, at petanquefolk mangler en indendørs bane. Det er også fuldstændig korrekt, at Bavnehøj var nævnt som et sted, hvor man muligvis kunne placere den. Jeg vil da ikke sige, at det præcis skal ligge der, men nu er der rummelighed, og der er plads derude, så selvfølgelig skal vi tage det med i betragtning her.

Jeg tror ikke, det er sidste gang, vi kommer til at høre om Bavnehøj. Så vidt jeg hører på folk ude i Bavnehøjområdet, så har de langt, langt større, langt mere gennemgribende ambitioner end de meget beskedne forslag, som SF, Socialdemokraterne og De Radikale fremlagde sidste gang, og som Enhedslisten fremlægger nu. Jeg tror ikke, det er sidste gang, vi har hørt noget derfra.

Men det glæder vi os sådan set også til, og vi håber på, at der kan findes økonomiske midler til at løfte hele området betragteligt.

Et forslag fra Socialdemokraterne om at henvise medlemsforslaget til Kultur- og Fritidsudvalget blev godkendt uden afstemning.

=====

13) BR 175/07. Medlemsforslag om åbenhed omkring Borgerrepræsentationens medlemmers lobbyvirksomhed

(Stillet af Enhedslisten, Socialistisk Folkeparti og Socialdemokraterne):

Det foreslås,

at Borgerrepræsentationen pålægger Økonomiforvaltningen at undersøge mulighederne – eventuel ved ny lovgivning - for at pålægge Borgerrepræsentationens medlemmer en pligt til at indberette til

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 19. april 2007

Borgerrepræsentationen, såfremt de i deres private erhverv beskæftiger sig med lobbyisme rettet mod opgaver med relation til Københavns Kommune, samt at Borgerrepræsentationen opfordrer regeringen til at tage initiativ til oprettelsen af et centralt register over personer og virksomheder, der i erhvervsmæssig sammenhæng beskæftiger sig med lobbyisme.

Jesper Schou Hansen (V) gik uden for døren under behandlingen af punktet.

Jesper Christensen (A): Sagen om NCC blev jo hurtigt til en mediestorm, sjældent er så mange ikke spaltmillimeter, men meter om korrupsionsmistanke og lobbyvirksomhed og lukkethed på Rådhuset skrevet. Nu har stormen heldigvis lagt sig, og politiet har afgjort, at der ikke var grundlag for en sigtelse, det kan alle være glade for.

Politiet har da også været klare omkring, at det var godt, at de blev inddraget i sagen med så alvorlige mistanker, som NCC fremkom med, at det blev undersøgt.

Sagen har selvfølgelig sat lys på nogle spørgsmål, som vi i Borgerrepræsentationen bør tage stilling til, bl.a. hvilken rolle lobbyister spiller i de beslutninger, som Borgerrepræsentationen træffer.

Kan man være lobbyist fra kl. 9 til 16 og derefter træffe beslutninger i de samme sager, som man bliver betalt for af private firmaer for at mene noget om? Er der overhovedet åbenhed og kontrol med de interesser, som professionelle lobbyister og PR-medarbejdere varetager i de sager, som har relevans for Københavns Kommune?

Den tvivl kan vi ikke leve med er hos københavnerne, og vi må vise, at når tvivlen opstår, så tager vi det alvorligt. Vi må vise københavnerne, at vi vil medvirke til det løft af tilliden hos deres folkevalgte repræsentanter.

Derfor vil vi undersøge mulighederne for, at medlemmer af Borgerrepræsentationen får pligt til at indberette, hvis de beskæftiger sig med lobbyisme rettet mod opgaver i forbindelse med Københavns Kommune.

Derfor opfordrer vi samtidig regeringen til at oprette et register over personer og virksomheder, der i erhvervsmæssig sammenhæng beskæftiger sig med lobbyisme. Det er ikke noget, vi har opfundet alene eller taget ud af den blå luft, mange har påpeget et behov for de tiltag, som vi her foreslår.

Statsministeren har sagt, at mennesker, der påtager sig et folkevalgt hverv, også bør være åbne om, hvilke interesser de har.

Karen Hansen, som er forsker ved Ålborg Universitet, har sagt, at offentligheden mangler muligheder for at kontrollere, hvad der foregår.

Branchen har selv påpeget behovet for en øget registrering, formanden for lobbyisternes egen forening, Niels Rasmus Hansen, har sagt, at når man lever af lobbyisme, så må man på intet tidspunkt være i tvivl om, hvilke interesser man varetager.

Også i udlandet, i England, Tyskland og i Europa-Parlamentet, som vel ikke er beskyldt for sin store åbenhed, har man forstået risikoen, der er indbygget i lobbyisme, og har for nylig indført regler, som skal sikre kontrol med lobbyisters arbejde.

Vi må også i Borgerrepræsentationen vise københavnerne, at vi vil skabe fuld åbenhed om de interesser, vi varetager, og så må vi som politikere gøre, hvad vi kan for at sikre åbenhed omkring demokratiets arbejde, og vi må først og fremmest se fremad og se på, hvad kan vi gøre for at undgå, at københavnernes tillid til deres politikere lider skade.

Jeg forestiller mig selvfølgelig, at alle her i salen har et ønske om at se fremad, og at vi kan vedtage dette medlemsforslag og komme i gang med arbejdet.

Borgmester **Martin Geertsen:** Ser fremad, men ikke desto mindre så er det svært at se sig helt fri for at have en opfattelse af, at det, Socialdemokraterne her gør, velvilligt bakket op af SF og Enhedslisten, det er at holde gryden i kog. Det er at holde spindet i gang, det er fortsat at holde fokus på den

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 19. april 2007

personfølgelse af et enkeltstående medlem af Venstres Gruppe, at det ikke er andet og mere end at forsøge at holde den gryde i kog, en manglende anerkendelse af, at et enkeltstående medlem af Venstre ikke bare er frikendt, men der var ikke nogen sag, der er ikke nogen sag at bygge det her medlemsforslag på. At holde gryden i kog og fortsætte personfølgelsen af Jesper Schou Hansen, det er vel dybest set det, det her handler om.

For kan nogle medlemmer af Den Socialdemokratiske Gruppe, SF's Gruppe, Enhedslistens Gruppe sige sig helt fri for at have andre interesser end dem, man lige nøjagtigt beskæftiger sig med i denne sal? Eller jeg vil være en lille smule mere nøjagtig: Kan den socialdemokratiske ordfører med hundrede procents garanti sige, at der ikke sidder fagforeningsfolk i den her gruppe, som ikke plejer deres fagforenings interesser i deres arbejde i Borgerrepræsentationen? Skal vi have et register for medlemmer af fagforeninger? Det kunne være interessant.

Nu var Jesper Christensen selv inde og lave en række paralleller til andre dele af verden, og hvad er det for nogle dele af verden, hvor det er, man laver registre over medlemmer af fagforeninger, det er vel næppe nogle samfundssystemer, som vi ønsker at sammenligne os med.

Vi har jo sådan set nogle udmærkede regler for, hvordan det er, man håndterer situationer, hvor folk kan siges at være i habilitetsproblemer. Det er der sådan set nogle ret klare regler for, hvis det er sådan, at man har et habilitetsproblem, hvis man beskæftiger sig med en eller anden sag, jamen så går man uden for døren, hvis man beskæftiger sig med den i arbejdsmæssig henseende.

Jeg kunne godt tænke mig, at den socialdemokratiske ordfører svarede på spørgsmålet omkring fagforeninger, skal medlemmer af fagforeninger også registreres i centrale registre?

Når det så er sagt, så vil jeg sige, vi har lidt tvivl om, hvorvidt dette forslag overhovedet kommer til at virke, om man egentlig opnår det, man gerne vil, nemlig mere åbenhed omkring den politiske beslutningsproces. Det er vi noget tvivlende overfor, det vil jeg også bede den socialdemokratiske ordfører om at kommentere på.

Nu vil jeg følge debatten, og vores umiddelbare indstilling er den at tiltræde forslaget, som det ligger, fordi vi sådan set ikke har nogen intentioner om at stille os hindrende i vejen for åbenhed. Men jeg vil egentlig godt bede den socialdemokratiske ordfører om at kvittere på opfordringen til at kommentere på spørgsmålet omkring medlemmer af fagforeninger.

Kasper Johansen (B): Jeg skal gøre klart fra starten, at vi fra radikal side agter at begære delt afstemning, og det gør vi ud fra den betragtning, at der er stor principiel forskel på de 2 "at"-punkter.

Vi kan jo ikke være imod, som borgmester Martin Geertsen også er inde på, at vi som samfund er opmærksomme på og årvågne over for uhensigtsmæssig lobbyisme, som det er beskrevet af forslagsstillerne. Vi mener dog ikke, at begrebet lobbyisme kan karakteriseres så smalt, som det gøres i forslaget, og derfor er det lidt sværere at forholde sig til forslaget som et samlet hele.

Et centralt register om lobbyisme, hvor det direkte kan påvises, at virksomheder eller andre arbejder på at påvirke det politiske system, er vi meget enige i kan være et interessant værn mod en mulig uheldig tendens. Fra USA kender vi jo grelle eksempler på uhensigtsmæssig lobbyisme, ingen tvivl om det.

Om det ligefrem er et effektivt redskab mod uhensigtsmæssig lobbyisme, det står vel tilbage at blive bevist, men vi er enige i intentionen.

Derimod forstår vi intentionen i det 1. "at"-punkt som et ønske om at pålægge det enkelte BR-medlem et slags indberetningspligt i forhold til de rejste bekymringer i forslaget. Det er vores grundlæggende opfattelse, at sager, hvor der kan rejses tvivl om habilitet eller sammenblanding af interesser, primært er det enkelte medlems eget personlige ansvar.

Vi er heller ikke overbeviste om, at en sådan indberetningspligt kan give os den tryghed, at vi hver især i alle sager vil sætte Københavns interesser frem for personlige, økonomiske, karrierefrem-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 19. april 2007

mende, erhvervsmæssige eller sågar familiemæssige interesser. Man bør med andre ord selv være opmærksom på konsekvenserne af sine handlinger.

Der kan også rejses tvivl om betydningen af ordet lobbyisme, som jeg tidligere var inde på og fortolkningen af begrebet private erhverv. Jeg ved ikke, hvad man kalder det, når et medlem af Borgerrepræsentationen står på talerstolen iført en T-shirt fra en fagforening og holder en tale, hvis politiske indhold tydeligt har til mål at fremme et forslag, der bl.a. gavner netop den fagforenings medlemmers interesser. Jeg synes, det er svært at svare på.

Vi skal jo i enhver politisk behandling som regel forholde os til en række politiske aktører og interessenter, og nogle gange vil det uundgåeligt være interessenter, som vi selv er i berøring med. De fleste af os er fritidspolitikere og har job ved siden af i alle typer af organisationer og virksomheder, og det vil være meget forskelligt, hvilke motiver og interesser vi har for de politiske mål, vi arbejder efter. Men det er da svært at sige, at vi ikke kan foretage os handlinger, der også gavner vores øvrige liv i den ene eller anden retning i en eller anden sammenhæng.

Der er som nævnt i forslaget regler om habilitet, og grundloven sikrer oveni for folketingsmedlemmer, at de ene og alene står til ansvar for deres egen samvittighed. I mine øjne må det gælde alle folkevalgte, så længe man forvalter sit mandat inden for rammerne af den gældende lovgivning.

Frank Hedegaard (F): I SF ønsker vi også åbenhed omkring partierne og politikernes forhold. Derfor så ser vi også dette forslag som en mulighed for igen at åbne debatten.

Men vores motivering for forslaget er måske bredere, end det umiddelbart fremgår af indstillingens motivering. For ud over åbenhed omkring lobbyisme, så vil vi også gerne have en mere generel etisk debat omkring varetagelsen af det politiske hverv og forskellige private interesser.

I sidste valgperiode talte vi også om det her problem, der kan opstå, når politik og private interesser er blandet sammen. Dengang førte det til, at SF fik en kvindelig overborgmester i 2 døgn. Men vi foreslog også, at Borgerrepræsentationen skulle prøve at udarbejde et etisk kodeks, alle politikere kunne underskrive, når de indtræder i Borgerrepræsentationen.

Samtidig tog vi også problemet om åbenhed omkring de politiske partiers økonomi op til debat i Folketinget. Det er også i det perspektiv, at man skal se vores støtte til dette forslag. For demokrati og åbenhed er vigtigt at bekymre sig om, og det skal også være synligt for borgerne, hvilke interesser politikere og ikke mindst partierne varetager.

Men vi skal samtidig også være varsomme med ikke at bringe politikere ud i en situation, hvor det kan betyde, at nogle erhverv udelukkes fra at deltage i demokratiet, fordi de gøres suspekter. Det er den vurdering, vi nu beder økonomiforvaltningen om at bringe videre til regeringen, og så vil vi afventede regeringens svar.

Rikke Lauritzen (Ø): Jeg er sådan set ikke så meget uenig i, hvad det er, Frank Hedegaard lige har stået og sagt, vores motivering går et eller andet sted også bredere end den, der står her.

Jeg er lidt ked af, at borgmester Martin Geertsen tager os til indtægt for, at dette skulle være en personrettet ting imod et Venstremedlem. Det har ikke været intentionen, det vil jeg godt sige herfra.

Jeg har sådan set heller ikke noget imod at brede det her længere ud, fordi det der har været vigtigt i forhold til det her forslag fra Enhedslisten, det var netop at få den erhvervsmæssige ting ind, fordi vi kan jo ikke lave politik, uden at der foregår en eller anden form for lobbyisme.

Jeg kan for mit eget vedkommende sige, at der går da en lige linje, når jeg taler ansattes ytringsfrihed, til mit medlemskab af Amnesty International f.eks., eller når jeg snakker med FOA om plejehjemsansattes arbejdsforhold. Det er klart, at det skal vi blive ved med at gøre, vi kan da ikke sidde her og lege eksperter på alle mulige områder, vi bliver nødt til at gå ud og snakke med de folk, der rent faktisk har fingrene i det.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 19. april 2007**

Så hvorvidt man skulle udvide det her register, det er jeg da sådan set åben over for. Det har man gjort i Folketinget; det er der formentlig ikke nogen, der har taget skade af.

Borgmester Martin Geertsen spurgte ind til folk, der var medlem, tror jeg, han brugte det udtryk, af fagforeninger. Det er vi vel, ja, det ved jeg ikke, om vi er, men jeg er medlem af Magisterforeningen i hvert fald, men det er vel ikke det, borgmesteren mener; han mener vel mere ansatte af fagforeningen, eller hvad?

Louise Frevert (O): Jeg må ærligt indrømme, at jeg var meget forbavset, da jeg så det her forslag, og jeg var meget pikeret over, at man overhovedet ville fremsætte et sådant forslag. Det kommer sikkert heller ikke bag på nogen, at jeg har den holdning til det. Af den simple grund at jeg synes, at det er at blive ved med en personfølgelse. Det her er jo kun lavet i lyset af og i forlængelse af den sag, der har været med Jesper Schou Hansen fra Venstre.

Der var ikke nogen sag, der bliver ikke nogen sag, der kommer ikke nogen sag, men alligevel kommer der en forblømt undskyldning om, at man vil foregribe, at måske noget lignende vil ske i fremtiden. Der har overhovedet ikke været noget, der var noget lignende, som overhovedet indikerer, at man havde brug for at lave et forslag som det her.

Jeg synes, at det er rigtig, rigtig forargeligt, men når man ser, hvilke tre partier der selvfølgelig har fremsat det her, så kan det ikke komme bag på nogen. Det er jo ren betonsocialisme af værste karakter, centralisme, som almindelige, borgerlige, liberale mennesker ikke kan gå ind for.

Jeg kan godt forstå, Venstre vil gå ind i denne sag og siger, de vil stemme for den, men jeg kan forvise jer om, at Dansk Folkeparti overhovedet ikke på nogen som helst måde vil sige ja til at stemme for et forslag om centralisme på denne måde.

I øvrigt kan jeg heller ikke forstå, hvorfor vi skal spille medlemmernes tid her i salen med at behandle et forslag, som vi overhovedet ikke har kompetence til at behandle, en henstilling til regering og Folketing om, at de skal vedtage et forslag. Nu må I lige holde op, kære venner.

Nå, nu gik mikrofonen ud, men må jeg godt få lidt længere taletid og bruge min tid ind i næste runde?

Samtlige partier, der sidder i denne sal, har jo repræsentanter i Folketinget, så hvorfor i alverden har man ikke henvendt sig til sine respektive fæller i Folketinget og fået dem til at fremsætte et beslutningsforslag? Det havde da været meget mere relevant at få en relevant diskussion i Folketinget i stedet for det her, det er jo tidsspilde. Foreløbig har vi brugt en time på noget, der er nonsens.

Jeg må altså ærligt indrømme, jeg er lidt forarget over, at man kan være det her bekendt. Jeg er også forarget over, ikke nu for måske at bruge et ord, som hr. borgmester Martin Geertsen brugte, men jeg synes alligevel, det er godt i den her forbindelse, at det er spin. Men det er til gengæld spin, når det er værst, det er spin af værste kaliber. Så synes jeg til gengæld også, nu gentager jeg mig selv, men jeg synes ikke, jeg kan pointere det nok, at det er tidsspilde af medlemmernes tid, men sandelig også af de tilhørere, der sidder og hører på denne debat.

Kære venner, kære medlemmer, det her burde simpelt hen ikke forekomme.

Desuden er det meget udansk at begynde at lave sådan nogle registre, hvad skal vi med dem, helt ærligt. Folk der sidder og er folkevalgte og har borgerligt ombud, de ved jo godt, at der er inhabilitetsregler, de ved jo også godt, man skal tage ansvar for sig selv, når man er i et forum, hvor man skal tage ansvar for sine egne handlinger.

Så helt ærligt, det her er virkelig betonsocialisme af værste kaliber. Jeg kan simpelt hen ikke have det, I burde skamme jer over at fremsætte sådan et forslag.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Vi kom til at rode lidt med knapperne heroppe, så den næste på talerlisten er Peter Schlüter.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 19. april 2007

Peter Schlüter (C): Er der gået vokseværk i Københavns Borgerrepræsentation, er det storhedsvanvid, hvad er det, hvad er hensigten dog med dette forslag? Er det virkelig at skabe mere åbenhed i forvaltningen, blandt politikerne, eller er det en fortsættelse af ja, Socialdemokratiets eller i hvert fald med Socialdemokratiet i spidsen, en heksejagt og et personligt nag, som munder ud i et korstog mod et enkelt BR-medlem. Det er uanstændigt. Det er et forslag, som aldrig nogen sinde skulle have havnet her til politisk behandling i Københavns Borgerrepræsentation, det er storhedsvanvid.

For hvad er lobbyisme i grunden, er der nogen, der kan give os en klar definition på, hvad er lobbyisme, hvem benytter sig af lobbyisme i deres private erhverv, altså i deres professionelle liv? Jamen det gør vi vel alle sammen mere eller mindre, ellers så sad vi jo ikke herinde i Borgerrepræsentationen. Hvor mange af os er ikke medlemmer af fagbevægelsen, kommer fra et fagforbund og går med T-shirts med alle mulige logoer, jeg skal ikke nævne navne. Hvor mange BR-medlemmer er så lobbyister? Det er vi vel alle.

Dette forslag opfatter vi som en ren og skær afværgedagsorden, som skal fjerne fokus fra overborgmesterens sviende nederlag for kort tid siden i pressen. Derfor stemmer De Konservative imod.

Winnie Berndtson (U): Som da vi havde debatten sidst om særregler i København, så kan jeg også denne gang meddele, at jeg hopper ikke på den, jeg går ikke med på den, jeg synes ikke, der er brug for den.

Jeg synes ikke, det her er spin, jeg synes, det er et rigtig, rigtig grimt forslag faktisk, jeg synes, det er et rigtig grimt forslag at skulle behandle. Det gør jeg, fordi man referer til en usikkerhed og en mistænkeliggørelse, som man selv har skabt, og på den baggrund lader man så som om, at der er brug for regler.

Hvem er det, der har været usikre i NCC-sagen? Ja, det var der to socialdemokrater, der var, og derfor startede de en sag. Det har da heldigvis vist sig, ligesom alle de andre år, jeg har siddet herinde, at det var der ikke noget som helst i, godt for det. Vi har et udmærket regelsæt for, hvordan man får undersøgt sådan nogle ting.

Jeg vil sige, når man så begynder at snakke om åbenhed, så bliver det endnu mere grimt. I den sag, man har rejst det her på baggrund af, har jeg ihærdigt forsøgt at komme i dialog med den ene person, som jeg blev henvist til, der kunne besvare spørgsmålet om, hvad denne sag handlede om, nemlig direktøren for økonomiforvaltningen.

Det kunne jeg ikke, først med henvisning til, at han var på ferie, derefter med henvisning til at jeg havde fået svar, og han ikke ville svare osv. osv. Jeg klar klaget over det her til tilsynet, til Statsforvaltningen Hovedstaden og fået det svar, at Statsforvaltningen Hovedstaden ikke kan behandle min klage, fordi det handler om vores interne arbejdsgange på Københavns Rådhus. Hvis jeg vil klage over det og have gjort noget ved det, så skal jeg rette henvendelse til formanden for Borgerrepræsentationen. Der har jeg altså valgt at lade være med for ikke at spille min tid, fordi jeg tænkte, at det nok ikke førte til så meget.

Men at rejse sådan en sag omkring åbenhed, når man som medlem af Borgerrepræsentationen ikke engang kan få at vide, hvad en sag handler om, når man selv er anklaget, for i starten var vi alle sammen anklaget, for der var ikke sat navn på. Så jeg synes godt nok, der er andre ting, man kunne beskæftige sig med omkring åbenhed, hvis det var det, man ville på baggrund af NCC-sagen.

Jeg synes, det her er grimt, mistænkeliggørelsen, usikkerheden er rejst og har vist sig fuldstændig ubegrundet, og det bruger man så til at sige, at der er brug for yderligere regler. Nej, det er der ikke, vi har nogle glimrende regler omkring habilitet, dem kan vi jo bruge, og de bliver brugt og rigtig godt for det.

Ligesom da vi havde den seneste diskussion omkring det her med, skal vi have nogle helt særlige regler og retningslinjer, og skal vi tage særlige initiativer i Københavns Borgerrepræsentation, så vil jeg sige, ligesom jeg sagde, da vi havde diskussionen omkring Klaus Bondam og Klaus Bondams

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 19. april 2007

mand, og hvad han måtte og ikke måtte, at jeg vil ikke bidrage til, at vi som politikere mistænkeliggør hinanden som kolleger, for det er ikke det, jeg har oplevet på Københavns Rådhus i 17 år.

Der er ingen grund til at gå rundt og tro, at vi alle sammen lusker og fuser i krogene, for det sker ikke. Folk leverer et godt, hæderligt, sobert arbejde herinde. Når der endelig er nogen af os, der træder ved siden af, så bliver vi dømt og godt for det. Så bliver vi irettesat, fint for det, og vi tager vores straf, godt for det. Men der er ingen grund til at lade som om ude i offentligheden, at der sidder 55 valgte politikere, som snusker og fuser sig igennem tingene, for det sker ikke, og jeg bidrager ikke til det.

Anne Vang (A): Jeg vil forsøge at svare på nogle af de spørgsmål, der er blevet rejst heroppe fra talerstolen. Det første spørgsmål kommer fra borgmester Martin Geertsen, han spørger, kommer det her til at virke? Til det må jeg svare, ja, det kommer til at skabe mere åbenhed om københavnske politikeres interessevaretagelse.

Kan man så med sikkerhed og med ro i stemmen garantere, at der aldrig nogen sinde vil komme en sag, hvor der alligevel opstår usikkerhed? Nej, det kan man selvfølgelig ikke. Men jeg synes, at vi som politikere har pligt til at sørge for, at man i hvert fald minimerer risikoen for det, det tror jeg, man gør med dette forslag.

Så vil jeg også svare på Louise Freverts spørgsmål, hun spørger, jamen er det her ikke betonsocialisme? Jeg kan ikke lade være med at trække lidt på smilebåndet af det her, fordi statsminister Anders Fogh Rasmussen har jo selv sagt, at politikere må forvente at være åbne over for deres interessevaretagelse og har selv været inde på nogle af de her tanker. Jeg tror da, at han ville finde det lidt morsomt at blive kaldt for betonsocialist.

Så er der så dem, der heroppe har sagt, at det her drejer sig om personforfølgelse. Det må jeg helt klart afvise, det er ikke det, det her drejer sig om. Det her drejer sig om, at politikerne, københavnernes og PR-branchen selv har en interesse i, at der kommer klarhed omkring politikeres interessevaretagelse.

Hvis man først tager politikere i et debatprogram på P1 med mig, har hr. Jesper Schou Hansen selv sagt, han synes, at det her var en god ide, og at han ville stemme for. Jeg synes, det er en rigtig god ide for os politikere, at københavnernes kan gå ind og se, hvis vi har nogle interesser, som vi varetager ud over vores politiske hverv.

Så er der så PR-branchen. Jeg vil gerne nævne Niels Rasmus Hansen, formand for brancheforeningen for PR, som siger: "Der må aldrig herske tvivl om, hvorvidt man optræder som politiker eller lobbyist i en PR-virksomhed." Det synes jeg sætter det meget godt på spidsen, PR-branchen ønsker selv det her, og så som de sidste og de vigtigste, københavnernes. Jeg mener simpelt hen ikke, at københavnernes tillid til vores styre kan tåle, at de ikke ved, hvilke interesser vi varetager.

Det er i virkeligheden det, som det her handler om. Og det leder mig videre til borgmester Martin Geertsens sidste spørgsmål omkring fagforeningsmedlemmer. Det synes jeg ikke kan sammenlignes, for fagforeningsmedlemmer får jo ikke penge for at varetage en interesse. Det det her handler om det er, hvad københavnernes tænker, når de vælger nogen ind i Borgerrepræsentationen for, at de skal varetage københavnernes interesser, og de samme mennesker så får penge for fra en privat virksomhed om at varetage den private virksomheds interesser.

Det er der, der kan opstå en konkret interessesammenblanding, og forslaget handler kort og godt om, at det skal vi have åbenhed omkring.

Mona Heiberg (A): Jeg må sige, jeg synes, det er en interessant debat. Jeg synes, det er interessant, at Venstre og Venstres ordfører, Martin Geertsen, går herop og dels kommer med en kritik af, hvad der kunne have været baggrunden til det her forslag, men derefter tilkendegiver, at man i Venstre er enig i, at det måske er en god ide at stille sådan et forslag, at man kan undersøge nogle muligheder, og man kan opfordre regeringen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 19. april 2007

Det er rent faktisk, hvad der står i det her medlemsforslag, at man undersøger mulighederne, og man opfordrer regeringen.

Derefter kommer der nogle meget, meget følelsesladede indlæg, ja, det undrer mig også lidt, at Det Radikale Venstre så derefter siger, at vi undlader at stemme for det ene, men vil gerne stemme for det andet. Men det er måske lidt radikalt, må man sige, så fred være med det, det har vi lyttet os frem til.

Derefter kommer der nogle ordførere herop, der bruger nogle meget følelsesladede ord og udtryk, det er personforfølgelse, det er centralisme, det er et forslag, man er forarget over. I virkeligheden, Louise Frevert, så burde vi jo skamme os over, at vi overhovedet stiller et forslag i denne sag som folkevalgte tillidsmænd.

Tja, det er jo en del af demokratiet, det er jeg ikke sikker på, at Dansk Folkeparti er helt sikre på, at det er, men sådan er det nu engang, at man ikke skal skamme sig over, at man stiller et forslag i denne her sag, som er demokratisk valgte tillidsmænd, men nærmere prøver på at gøre det bedst mulige, fordi man jo er valgt som tillidsmand af københavnerne.

Derefter så kommer der en konservativ ordfører, der siger det er en heksejagt, det er et korstog, det er uanstændigt. Igen nogle meget, meget følelsesladede ord fra denne talerstol vedrørende dette forslag, der jo ren faktisk, og jeg igen vil understrege, man undersøger muligheder, og man opfordrer regeringen.

Derefter kommer der så et medlem uden for partierne, der siger, det er grimt, og det er en mistænkeliggørelse. Denne situation, som har været, som ikke er med i dette forslag vedrørende NCC, er en situation, os, der har været her i nogle år og har nogle erfaringer, har været i nærheden af eller har været identisk i en situation. Det er ikke enestående eksempler, det er derimod noget, vi alle sammen måske engang, gud bedre det, og derfor stiller vi nu dette forslag for, at vi ikke skal havne i denne situation igen.

Vi vil gerne undersøge mulighederne, og som Anne Vang lige har sagt, så er statsministeren jo sådan set den fremmeste fortaler for det her. Jeg vil også gerne citere statsministeren, der siger:

"Mennesker, der påtager sig et folkevalgt hverv, bør også være åbne om, hvilke interesser de har."

Det er i sig selv denne enkle sætning, at vi er meget, meget enige i, og derfor har vi stillet dette medlemsforslag, som vi er glade for, at de tilkendegivelser, der er kommet fra de forskellige partier ud over medlemsforslagsstillerne, gerne vil understøtte.

Så lad os da tage det for, hvad det er, en undersøgelse og en opfordring og ikke lade følelsesregistret gå mere ud over den situation, der har været, måske kommer igen, men tage det som det er det forslag, der ligger på bordet i dag.

Rasmus Jarlov (C): Jeg tror såmænd ikke, det her længere er en personforfølgelse, men jeg synes, det havde klædt Socialdemokraterne rigtig, rigtig godt i denne sag, hvis man i det mindste havde kunnet beklage, at der havde været en politiker, som er blevet tilsvinet i en sjældent set grad, uden at der egentlig var noget at komme efter. Det har I slet ikke gjort. I stedet har socialdemokratiske udtalelser klart efterladt det indtryk, at måske var der alligevel noget om sagen. Det er så også det indtryk, som I forsøger at fortsætte ved at stille det her forslag i dag.

I vil gerne undgå at tabe ansigt og vise, at der alligevel er kommet noget ud af den her problemstilling og den her problematik, som I selv har rejst. Ofret for jeres kampagne her er så Jesper Schou Hansen, som har været gennem en meget slem periode i medierne og virkelig er blevet svinet til. Det synes jeg er et lavpunkt i kulturen herinde, at man ikke i det mindste kan beklage, at sådan noget har fundet sted.

Til selve forslaget så vil vi ikke være med til at lave sådan et forbryderregister, hvor man kan slå op og se, det her det er de slemme lobbyister, som vi ikke skal stemme på, hvis man er borger. Der er sådan set ikke noget galt i at lave lobbyisme, det er ret vigtigt at slå det fast, det er faktisk en yderst

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 19. april 2007

samfundsgavnlig aktivitet, at vi har nogle mennesker, som arbejder for nogle forskellige interesser og dermed er med til at få forskellige synspunkter frem i debatten. Det her vil være forkert at lave den slags registre, det vil virke som et forbryderregister.

Så har debatten her i dag også vist, at det kan være meget, meget svært at sætte en grænse for, hvornår er noget lobbyisme, skadelig lobbyisme, var der en, der brugte, og hvornår er det noget andet, som man så ikke vil have pligt til at indberette. Så åbner vi igen op for sådan en glidebane, hvor politikerne kan komme ud i at blive beskyldt for, at de er lobbyister, selv om de ikke selv mener det.

Så der er altså behov også for en meget klarere definition, hvis man ville have sådan noget her igennem. Men vi er klart imod forslaget.

Winnie Berndtson (U): Hvis den socialdemokratiske ordfører, Anne Vang, gerne vil have skabt klarhed, kunne Anne Vang så ikke starte med at forklare os, hvad det er, der er uklarhed omkring, det er stadig væk ikke gået op for mig ud over den tvivl, som to medlemmer af Socialdemokratiet havde og derfor kontaktede økonomidirektøren, men den sag er jo ligesom ude af verden, og der viste det sig, at der var udmærkede redskaber til at håndtere den usikkerhed. Altså der er systemer til at håndtere det, så hvad er det for en uklarhed, der i dag ikke er regler til at håndtere?

Jeg vil ikke undlade at nævne, at jeg synes da, at man i denne sag og ikke kun fra Anne Vangs side, men også fra andres side i den grad har været med til at skabe usikkerhed, fordi man igen og igen har udtalt sig uden at ville sige, hvad det handlede om. Det forstår jeg godt, man var nødt til at gøre, fordi man ikke kunne nævne navne osv., før man alligevel selv fandt frem til dem, det var jo ret begrænset, hvor mange af de 11 medlemmer, der sad i det pågældende udvalg, man kunne lave en lille udelukkelsesmetode, så navnet kom jo frem.

Men det at man gang på gang på gang har stået i offentligheden og sagt, at det her er meget slemt, og det er helt ud over det sædvanlige, og vi har aldrig set noget før, og vi vil i øvrigt ikke sige, hvad det er, det er jo med til at skabe usikkerhed. Så hvad er det for en uklarhed, som der er, som der skal skabes klarhed over, og som de her forslag medvirker til at skabe klarhed over.

Hvad har det givet af stof til eftertanke hos Socialdemokraterne, at man selv har bidraget til at skabe den her usikkerhed, fordi det må alligevel have givet noget stof til eftertanke, hvordan man fremover kan rejse sådan nogle sager, så man ikke skaber usikkerhed og uklarhed på et ikkeeksisterende grundlag.

Så talte Anne Vang om de private virksomheder, men hvad med de offentligt ansatte, og hvad med os, der er sådan midt imellem. Jeg laver dagligt masser af lobbyarbejde rettet mod Københavns Kommune, og det gør jeg, fordi jeg arbejder i en privat selvejende institution, som er helt afhængig af på et tidspunkt at have et rigtig fint samarbejde med Københavns Kommune. Så selvfølgelig gør jeg det.

Jeg tror, alle private virksomheder laver lobbyisme, for ellers kan de ikke overleve. Så det bliver et meget stort register, og så bliver det et meget meningsløst register, så det er vel ikke kun dem, der er ansatte i private virksomheder, det er vel også skolelærerne og pædagogerne osv., der qua deres indtægt, deres løn, altså det der står på deres lønseddel, samtidig med at de er borgerrepræsentanter, kan komme i en konflikt, hvor der er nogen, der kan tænke, gad vide om han sidder og meler sin egen kage som skolelærer, eller arbejder han for mig som borgerrepræsentant på vegne af københavnerne.

Så det er vel ikke kun de privatansatte, men også de offentligt ansatte.

Men alt det her findes der regler for, og de bliver brugt, det er nemlig vores habilitetsregler.

Jeg ved ikke, hvad det var for nogle sager, Mona Heiberg tænkte på, da hun sådan sagde, at hun kendte da nogle lignende, og der kunne da være osv. Altså hvis Mona Heiberg mener min sag, så er det jo et eksempel på, at reglerne fungerer ganske glimrende, tilsynet tager sagen op, undersøger sagen og afsiger sin dom. Det er jo bare et eksempel på, at vi har regler, som rent faktisk fungerer inden for dette område.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 19. april 2007**

Jeg er fuld af fortrøstning med hensyn til, om de habilitetsregler, som har været gældende i samtlige landets kommuner i rigtig mange år, stadig væk holder vand.

Det her forslag handler om at lave registre om alle, der laver lobbyisme. Det er fuldstændig intetsigende ligegyldigt, for det gør vi alle sammen hele tiden. Hvis man vælger, det kun skulle gælde private virksomheder, så bliver det jo endnu mere intetsigende, fordi hvis det hænger sammen med, at man får sin løn for at lave lobbyisme, så får man løn som skolelærer, og man kan da ikke helt sige sig fri for, at det også har en indflydelse på, hvad man mener om de københavnske skoler. Ligesom jeg får løn fra en privat organisation, som godt vil lave socialt arbejde, og det kan da ikke helt udelukkes, at det også har indflydelse på det arbejde, jeg laver herinde. Sådan hænger tingene jo samme, fordi vi er hele mennesker.

Så hvis Anne Vang kunne skabe klarhed over, hvad det i det hele taget er, der er uklart, så kunne man måske finde en tråd hen til, om det så overhovedet blive løst af dette forslag, for der er ikke nogen uklarheder efter min bedste overbevisning. Og der er ikke nogen grund til at mistænkeliggøre hinanden, og det er det, der sker.

Man kan godt snakke om københavnerne, der ikke ved, hvad der foregår og alt muligt andet, men det her handler om, at når man stiller sådan et forslag, så mistænkeliggør man de 55 borgerrepræsentanter, og det er der ingen grund til at gøre.

(Kort bemærkning).

Anne Vang (A): Jeg kan ikke lade være med at tage ordet for en kort bemærkning, når Winnie Berndtson hævder, at Socialdemokraterne mistænkeliggør Venstrefolk, og at det er Socialdemokrater, der har anklaget Venstrefolk for, at ting ikke foregik, som de burde.

Det er helt forkert. En privat virksomhed henvendte sig til mig om, at de mente, at der fandt nogle ting sted, som der ikke burde. Jeg er mildest talt lidt rystet over de mennesker herinde, der tilsyneladende mener, at man skal kunne modtage den slags henvendelser uden at gøre noget overhovedet, at man skal kunne modtage den slags henvendelser og så blot lukke øjnene. Det kan man naturligvis ikke, når man lever i et demokrati, og det tror jeg heller ikke, at københavnerne vil have nogen som helst glæde af.

Så det er udelukkende det, jeg gerne vil præcisere. Og så vil jeg da gerne kvittere for, at Rasmus Jarlov ikke mener, at der finder en personfølgelse sted, han ønsker en beklagelse. Jeg vil naturligvis ikke beklage, at jeg gik til økonomidirektøren med sagen, og det har politiet da også vurderet, at det var helt korrekt.

Men jeg vil da gerne beklage, at der overhovedet kan finde noget sådant sted, og det er netop det, som dette forslag skal undgå, at der kan i fremtiden.

(Kort bemærkning).

Winnie Berndtson (U): Altså jeg ved ikke, hvad det er, Anne Vang hører, men jeg har ikke på noget som helst tidspunkt talt om en Venstremand. Jeg har talt om, at jeg i en periode var mistænkeliggjort, fordi jeg var medlem af det pågældende udvalg, og fordi Anne Vang og andre Socialdemokrater igen og igen stillede sig op og talte om, at der var foregået noget, som var meget alvorligt, og derfor var man gået til en økonomidirektør. Det var inden for Teknik- og Miljøudvalget.

Jeg henvendte mig internt, jeg har ikke deltaget i den offentlige debat, det kunne jeg sagtens have gjort, det har jeg faktisk ikke gjort, fordi jeg ikke har ønsket at gøre det, jeg blev kontaktet masser af gange, men har ikke deltaget.

Jeg gjorde noget helt andet, jeg forsøgte at få kontakt til økonomidirektøren og få at vide, hvad det handlede om, for det synes jeg var den rigtige måde at gøre det på. Da jeg ikke kunne det, så skrev jeg ikke pressemeddelelser eller gik til aviser eller TV Lorry eller noget som helst andet og sagde, det

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 19. april 2007**

var for dårligt. Nej, jeg blev ihærdigt ved med at forsøge at skaffe det svar, der kunne gøre, at jeg ikke behøvede at være under mistanke.

Så det er ikke et spørgsmål om, om det er synd for Jesper Schou Hansen eller ej, det er jeg sådan set fløjtende, hamrende ligeglad med, men jeg synes ikke, vi skal ind på en stil, hvor vi mistænkeliggør hinanden og gør det sådan almindelig tænkning i den københavnske befolkning, at der er nok noget om snakken, når der absolut intet er om snakken efter min bedste overbevisning. Intet er om snakken.

Jeg ved ikke, om Anne Vang er interesseret i at høre svaret, det er hun øjensynligt ikke, det er også lige meget, men jeg har ikke talt om Jesper Schou Hansen i denne sag, jeg har ikke talt om en Venstremand. Jeg har talt om, at jeg bliver mistænkeliggjort ved, at man rejser den her slags forslag. Jeg har været mistænkeliggjort i en NCC-sag, og det gider jeg ikke finde mig i.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Jeg beder om, at vi holder os til det forslag, som vi behandler her i dag.

Peter Schlüter (C): Jeg skal holde mig til sagen og til det forslag, som er stillet, og blot pointere, at der er et påfaldende sammenfald mellem dem herinde, som lobbyer så kraftigt for dette forslag, og så de BR-medlemmer, som ønsker at mistænkeliggøre os alle sammen herinde i Borgerrepræsentationen.

Denne sag har gjort skade nok, uanset om det gælder Socialdemokratiet, som har lidt dette sviende nederlag. Drop nu sagen og accepter, at der var tale om fuldstændigt frafald af sigtelsen på ethvert punkt. Lad os nu komme videre og så lad os overlade disse beslutninger til de rigtige beslutningstagere, der sidder på Christiansborg.

(Kort bemærkning).

Rasmus Jarlov (C): Jeg vil bare lige præcisere over for Anne Vang, at den kommentar, jeg kom med før angående, hvad der skulle beklages, og hvad der ikke skulle beklages, den gik for mit vedkommende på det, som en politiker, Jesper Schou Hansen, herindefra har været igennem. Jeg synes, det havde været utrolig klædeligt, om man kunne have udtrykt en smule beklagelse over det, den politiker har været igennem, sådan en proces i medierne, uden at der var noget at komme efter. Beslutningen om, hvorvidt man så skulle have sendt noget videre eller ej, var ikke det, som mine kommentarer sådan set gik på.

(Kort bemærkning).

Jesper Christensen (A): Jeg vil da også helst holde mig til sagen her, men bare sige, at det er altså ikke Socialdemokratiets politiske ordfører, der kom med påstanden i pressen. Anne Vang var faktisk rejst på ferie, da denne sag dukkede op. Det var mig, der udtalte mig til pressen, og det handlede sådan set kun om at forklare, hvorfor vi var gået til den administrerende direktør, og prøve at undgå at sige noget om indholdet overhovedet.

Så vil jeg sige, der har været et spørgsmål om skolelærere, og hvad med dem, og hvorfor skal de ikke, altså for os at se er der stadig væk en forskel på dem, der lever af en professionel varetagelse, som får penge for at mene noget i en sag den ene uge, noget andet i en anden sag i en anden uge. Jeg håber, at skolelærerne her i byen får deres løn for at undervise byens unger.

Det handler heller ikke, om den lokale biavlerforening skal have bedre lokaler, eller formanden for petanqueklubben ude i Valby eller noget andet, det er jo ikke det, vi snakker om. Sådan nogle interessegrupper er der selvfølgelig. Det her handler om, om man får penge for det ene øjeblik at mene det ene, og i øvrigt har en politisk interessevaretagelse sammen med det.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 19. april 2007

Så vil jeg sige, jeg tror ikke, der er nogen, der skammer sig over hverken at være medlem af den lokale biavlerforening eller fagforeningsformænd eller hvad det måtte være. Jeg tror, hvis de ville lægge det på deres hjemmeside, at de var det, så ligger der det formentlig allerede i forvejen. Det er ikke det, det her handler om, det handler om professionel lobbyisme.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Mogens Lønborg**: Det var Anne Vang, der fik mig på talerstolen. Spørgsmålet om, hvorvidt Socialdemokratiet skulle gå videre med de fornemmelser, som NCC havde, og som NCC ikke rigtigt vidste, hvad var, det var ikke fornemmelser, som fik NCC til at gå til politiet.

På anden hånd får man så som socialdemokrat at vide, at et firma har nogle fornemmelser, og så finder man, at man absolut bør gå til politiet. Det forstår jeg altså ikke, jeg fatter det ganske enkelt ikke, man har ikke overværet det, man taler med nogen, der har nogle fornemmelser.

Altså den helt korrekte adfærd, Anne Vang, var naturligvis at sige til NCC, jamen I har haft nogle oplevelser der. Vi har det i vores retssamfund sådan, at hvis vi sidder med en fornemmelse af, at der måske er et eller andet, der ikke er, som det skal være, så har vi altså politiet. Så min opfordring til NCC, skulle Anne Vang have sagt, det er, gå med jeres fornemmelser til politiet, vi har jo ikke de fornemmelser, for vi har jo slet ikke været til stede. Fornemmelser går man til politiet med, man begynder ikke at sætte en meget, meget kedelig proces i gang.

Når man nu efterfølgende siger, at der stod i statsadvokatens brev, at kommunen har handlet korrekt, ja, den administrerende direktør, som får de her ting at vide, det er vel det, man siger, der er korrekt. Men altså at Socialdemokraterne, politiske modstandere i det her tilfælde i hvert fald finder det betimeligt at gå til politiet med nogle fornemmelser på anden hånd fra et firma i stedet for at sige, gå selv til politiet, og hvis I ikke gør det, så må det vel være, fordi de fornemmelser løb ud i sandet.

Borgmester **Martin Geertsen**: Det er jeg meget enig med Mogens Lønborg i.

Nå, det var sådan set ikke det, der kaldte mig på talerstolen, fordi der har været flere repræsentanter fra de politiske partier heroppe på talerstolen og give udtryk for, at man sådan set godt kunne tænke sig, det gælder SF og Enhedslisten, at man gerne ville overveje at udbrede det her til at omfatte noget mere, sådan lyttede jeg mig til det.

Så det har jeg sådan set siddet og grublet en lille bitte smule over, hvordan kunne man gøre det. Så derfor vil Venstre stille et ændringsforslag, som lyder sådan her, og det minder meget om det oprindelige forslag, men der er nogle små nuancer til forskel til det 1. "at":

"At Borgerrepræsentationen pålægger økonomiforvaltningen at undersøge mulighederne – eventuelt ved ny lovgivning – for at pålægge Borgerrepræsentationens medlemmer en pligt til at indberette deres private erhverv til Borgerrepræsentationen, herunder medlemmer, der beskæftiger sig med lobbyisme, lønnet fagforeningsarbejde etc."

Det var 1. "at". 2. "at":

"At Borgerrepræsentationen opfordrer regeringen til at tage initiativ til oprettelsen af et centralt register over personer og virksomheder, der i erhvervsmæssig sammenhæng beskæftiger sig med lobbyisme, lønnet fagforeningsarbejde etc."

Kasper Johansen (B): Borgmester Martin Geertsen sagde tidligere, at han ville forsøge at lytte sig frem til, hvad der ligger i det her. Jeg hører så bl.a., at der bliver sagt fra Frank Hedegaard, at dette forslag handler om at skabe en etisk debat.

Jeg forstår bare ikke, når også SF på linje med Radikale i de her tider kæmper mod en stigende regulering og kontrol og styring med regler i det her samfund, hvordan man så synes, man skaber en etisk debat ved at begynde at pålægge nogen en indberetningspligt på dette område.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 19. april 2007**

Det bliver også sagt, at vi nærmest har pligt til at stemme for sådan et forslag her, fordi vi har pligt til at skabe åbenhed og alle de her ting. Jeg siger igen, vi har ikke pligt til at stemme for noget, som vi ikke tror på virker, som vi snarere tror på måske giver en falsk tryghed. Det er stadig væk uklart, hvad professionel lobbyisme det er.

Der bliver så sagt fra Anne Vangs side, at det handler kun om PR-bureauer, og de vil gerne selv. Men sådan er det jo heller ikke, når vi taler habilitet, det handler jo også i de habilitetssager, der er eller kan være, som man ikke når at få, om der er fordele. Fordele kan jo også være karrierefremmende ting, og som f.eks. at man måske ønsker sig en karriere i en fagforening, eller hvor ved jeg.

Altså for en måneds tid siden stod jeg på denne talerstol, og vi diskuterede nogle ting omkring en ægtefælles mulige ansættelse i en kommunal forvaltning. Som jeg ser det, så var det dybest set det samme princip, som jeg prøvede at forsvare, og det er det her med, at vi som folkevalgte har pligt til selv at være opmærksomme, vi står til ansvar over for vælgerne, og vi står til ansvar over for loven. Jeg tror faktisk ikke, den er meget længere end det.

(Kort bemærkning).

Rikke Lauritzen (Ø): Jeg kvitterer da til borgmester Martin Geertsen. Umiddelbart vil jeg alligevel ikke sidestillet lønnet fagforeningsarbejde med det at være ansat i erhvervsmæssig lobbyisme, at man dels er medlem af en fagforening, ansat i en fagforening, ansat i et parti, er det igen lige linje fra sin politiske overbevisning. Det er jo det, jeg også sagde i mit tidligere indlæg, vi laver lobbyisme hele tiden, men i forlængelse af vores politiske overbevisning.

Er man ansat i en erhvervsmæssig virksomhed omkring lobbyisme, så er det jo ikke nødvendigvis ens egen politiske holdning, man udtrykker, deri ligger forskellen.

Vi kan aldrig være sikre på, når man i sit politiske virke laver initiativer, laver forslag eller stemmer for forslag, om det er, fordi man i virkeligheden mener det, eller det er, fordi man får sin løn for det. Det mener jeg godt, man kan, hvis man er ansat af en fagforening i et politisk parti, som en del herinde er, så er det i forlængelse af ens politiske overbevisning. Deri forskellen.

(Kort bemærkning).

Jesper Christensen (A): Jeg synes også, det er fint, at vi nu kan komme til at snakke om, hvad sagen sådan rent faktisk drejer sig om.

Martin Geertsens ændringsforslag, nu kan man jo aldrig vide, hvad der gemmer sig under etc., det kunne også være, man bare skulle strege det der med fagforeninger og sige lønnet erhverv i foreninger, det kunne være arbejdsgiverforeninger, det kunne være alle mulige andre steder. Så længe den er der, hvor det der er vigtigt, det er, at det beskæftiger sig med lobbyisme rettet mod opgaver i relation til Københavns Kommune, så kunne det være en overvejelse værd, så længe det ikke er ansatte stadig væk i alle mulige andre foreninger, hvor der ikke er en interessekonflikt.

(Kort bemærkning).

Kasper Johansen (B): Rikke Lauritzen, så vidt jeg kan se, så er det da det samme, om det er en privat virksomhed, eller om det er en fagforening, eller om det er en semioffentlig virksomhed eller andet, der kan være agerende som aktør i et spil eller være interessant i et spil, hvor der er politiske beslutninger indover, og man er jo ansat et sted, og man er vel ansat de fleste steder, det har du ret i, uden at man sådan set skal tilkendegive sin politiske overbevisning. Men det betyder jo ikke, at man nogle gange er et sted, hvor der bliver ageret politisk. Det er da ikke kun private virksomheder, der gør det.

(Kort bemærkning).

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 19. april 2007**

Borgmester **Martin Geertsen**: Først til Rikke Lauritzen. Sådan som jeg hørte Rikke Lauritzen, så var det sådan noget med, at man skulle være temmelig sikker på, hvad man selv mente, og at vi andre skulle kontrollere, være sikker på, hvad hinanden mente, og det behøvede vi at have noget kontrol på. Jeg opfattede det ikke som andet end et forsøg på at sige, at vi skulle have noget tankekontrol i Borgerrepræsentationen. Det tror jeg, vi får vanskeligt ved at indføre i form af registre.

Men må jeg ikke sige til Jesper Christensen, at nu begynder Jesper Christensen og dermed også en af de socialdemokratiske ordførere at være en lille smule tvivlende over for, hvad de tre partiers forslag egentlig indeholder. Vi vil enormt gerne gå seriøst ind i en drøftelse af det her, men spørgsmålet er, om vi ikke skulle tage en god udvalgsdrøftelse om dette spørgsmål, så vi får en fælles afklaring af, hvad vi egentlig forstår ved lobbyisme.

Fordi jeg er da sådan set enig med Jesper Christensen i, at det kunne også være lønnet arbejdsgrøntverforeningsarbejde, og det kunne sikkert også være i alle mulige sammenhænge lønnet arbejde.

Jeg vil egentlig håbe at kunne få opbakning fra den socialdemokratiske ordfører til det, jeg vil sige nu, nemlig at vi gerne vil stille forslag om udvalgshenvisning af hele dette kompleks.

Louise Frevert (O): Vi kommer vidt omkring her i dag. Det er jo interessant, efterhånden som debatten kører, hvor mange fortolkninger der i virkeligheden er af dette forslag, det synes jeg virkelig er interessant. Fordi jeg synes da ellers, at jeg havde nærlæst det, men det har jeg åbenbart ikke helt alligevel, fordi der er stadig væk fortolkningsmuligheder.

Også det her med, hvor fru Anne Vang siger, at denne sætning, der er løsrevet af konteksten, mennesker, der påtager sig et folkevalgt hverv, bør også være åbne om, hvilke interesser de har, som statsministeren er citeret for. Ja, det er rigtigt, men jeg tror, man skal sætte det ind i den kontekst, hvor det egentlig er.

Som folketingsmedlem skal man være åben om sine hverv, eksempelvis hvis man er valgt i Borgerrepræsentationen, eller hvis man har anpartsselskab eller noget andet, og det er i den forbindelse, at nogle af de her udtalelser er blevet sagt. Det er jo en forkert kontekst, det her er blevet sat ind i med lige nøjagtigt det her ordvalg.

Med hensyn til det med lobbyisme, så kan jeg også godt høre, at der er mange forskellige opfattelser af, hvad professionel lobbyisme i virkeligheden er. Om det er nogle, der kommer fra et firma, hvor de bliver betalt for at være lobbyister, eller det er BUPL's formand, som får løn af BUPL, som også vil være lobbyist, eller det er formanden for Kattens Værn, som kommer ind og skal tale dyrevelfærd. De er også betalt, men de laver alle sammen lobbyisme, og de laver alle sammen professionel lobbyisme, fordi de får deres løn i en stilling, hvor de sidder og varetager et hverv som formand for en eller anden organisation eller noget andet, ergo er de professionelle lobbyister. Så det er den anden ting.

Den tredje ting er, at dette forslag er i virkeligheden så løst, at der ikke engang er gjort rede for, hvilke kategorier det er, de pågældende 3 partier vil have ind i det her, der bliver bare sagt spredt sådan professionelle lobbyister. Men jeg vil gerne have et svar fra samtlige partier om, hvad de egentlig mener. Det vil altså sige, at de bare eksempler, jeg har nævnt heroppe fra talerstolen, der vil man sige, at det ikke er professionelle lobbyister. Jeg kan også komme med flere eksempler, men det er der vel som sådan egentlig ikke nogen grund til i denne sammenhæng.

Så det vil jeg gerne have et svar på, for jeg synes ærlig talt, at det er noget løst.

Jeg vil gerne støtte en udvalgshenvisning, selv om jeg ikke kommer til at sidde i udvalget og behandle det, men det kan jo være, at forslagsstillerne kan blive kørt ind på den rette vej og måske kan finde ud af, at det er helt hen i vejret at stille et sådant forslag som dette her.

Jesper Christensen (A): Jeg synes sådan set ikke, vi fra forslagsstillerens side har udtrykt særlig stor tvivl om, hvad det var vi snakkede om. Vi har sådan set bare prøvet at klargøre, hvad det var, vi

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 19. april 2007

mente, der var professionel lobbyisme, og det er jeg heller ikke sikker på, at der er så mange andre, hvis vi sådan skulle tale helt ud af posen, der er. Jeg tror ikke, der er tvivl om, hvad det her handler om.

Jeg skulle bare have afklaret, hvad der lå i det der et cetera og kunne forstå, at det kan forstås på mange måder. Jeg synes, det her er det bedste, her står helt klart, hvad det handler om, der står, det handler om professionel lobbyisme. Er der andre, der vil have forslag om andre hjemmesider om åbenhed, så o.k. for det, men det her handler om lobbyisme.

Jeg synes sådan set også, at synspunkterne i salen er kommet rimelig tydeligt frem. Der er nogle, der mener, det her er en glimrende ide, der er andre, der mener, vi burde skamme os, så jeg er ikke sikker på, at en udvalghenvisning ville flytte særlig meget på det synspunkt. Det kan vi derfor heller ikke støtte.

Winnie Berndtson (U): Nå men det var da ærgerligt, for jeg havde ellers et forslag til, hvad man skulle beskæftige sig med i det der udvalgsarbejde, men hvis det ikke bliver til noget, så kan det jo være lige meget.

Men jeg synes faktisk, hvis man skal bruge tid i udvalget, er det første, man skulle tage fat på, at finde ud af, om der reelt er brug for det her. Kan vi ved hjælp af registreringer, arkiver og alt muligt andet fjerne den opfattelse, nogle københavnere måske har, at der foregår noget lusk og sjusk ved at lave sådan nogle registre osv., eller kan vi gøre det på andre måder.

Fordi hvis der foregår noget lusk og sjusk, så er der jo ikke nogen, der har stillet spørgsmålstejn ved, at politianmeldelser og tilsynsmyndighederne i dag faktisk klarer det ganske udmærket. Så vi taler åbenbart om de sager, som der ikke er noget i, men som alligevel kan give anledning til usikkerhed.

Kan det her medlemsforslag bidrage til, at det bliver fjernet, beklager, jeg tror ikke på det, for det er det, vi snakker om. Vi snakker ikke om, at dette medlemsforslag er med til at stramme op nogen som helst steder.

De sager, hvor der er noget om snakken, de kan anmeldes til politiet, de kan anmeldes til tilsynet, det har jeg ikke hørt nogen som helst sige var problematisk. Vi snakker om de sager, der ikke er noget i. Spørgsmålet er, om dette medlemsforslag løser noget som helst i forhold til det. Jeg tror det ikke, tværtimod, det er med til at udbrede den mistænkeliggørelse, som forslagsstillerne siger, de vil fjerne.

Peter Schlüter (C): Det tyder lidt på, at vi er kommet noget op at toppes om, hvad det i det hele taget er, vi snakker om, hvad er lobbyisme. Er der nogen af os, der er i stand til at komme med den rigtige definition, når nu selv professionelle fagfolk, journalister og kommunikationsfolk, som har opfundet begrebet, selv er i tvivl om, hvad er professionel lobbyisme.

Når det er så svært, så handler det måske om, at alle, som går ind for en sag og fører sagen og taler for sagen, er professionelle lobbyister, hvis de er ansat et sted, hvor man har en interesse i at fremføre den sag.

Det er jo ikke nogen begreber, som vi kan ændre på, beslutte om hverken her i BR-salen eller i et Økonomiudvalg. Så derfor så støtter vi heller ikke en udvalghenvisning, vi stemmer blankt nej til alle forslag, som kan nyde fremme.

Borgmester **Martin Geertsen:** Det, der kalder mig på talerstolen, er den socialdemokratiske gruppeformands blanke afvisning af, at der kan stå "lønnet fagforeningspersonale" i dette forslag.

Vi er med på at skabe åbenhed omkring lobbyisters arbejde, det har jeg flere gange i aften tilkendegivet, men når Socialdemokratiet bakket op af SF formentlig og Enhedslisten ikke vil være med til at skabe åbenhed omkring fagforeningsmedlemmers ageren på lige linje med lobbyister, så er det det gamle København, der stikker hovedet frem. Så er det Socialdemokratiet, som endnu en gang hytter sine egne, som dækker over sine egne og intet andet.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 19. april 2007**

Det her handler ikke om åbenhed, det handler om ren personforfølgelse, for havde det ikke det, så havde man sagt, ja selvfølgelig skal lønnet fagforeningspersonale, og hvad man ellers kan komme i tanker om, selvfølgelig også med i registre, selvfølgelig også have fuld åbenhed omkring deres erhvervsforhold.

Men det vil man ikke, det vil man ikke, så det er den samme gamle socialdemokratiske maskine, der ruller debatten ud over Borgerrepræsentationssalen her i aften. Man hytter sig og sine og laver personforfølgelse af alle andre.

Jeg er sådan set enig med de medlemmer af Borgerrepræsentationen, som her til aften har tilkendegivet, at det er skammeligt.

Anne Vang (A): Når man husker på Rikke Lauritzens udmærkede indlæg heroppe fra talerstolen, så forekommer borgmester Martin Geertsens indlæg så meget desto mere besynderligt. Fordi Rikke Lauritzen gjorde det jo helt klart, at der er en soleklar forskel mellem, om man på den ene side er betalt af private virksomheder for at varetage skiftende interesser, der kan skifte fra dag til dag og fra måned til måned, eller om man er en fagforeningsformand f.eks., der har det samme job og varetager de samme interesser, som der i øvrigt er fuld klarhed over. Det synes jeg sætter det her i perspektiv. Jeg synes, det her handler om, at der skal være klarhed over interessevaretagelsen, og når det drejer sig om skiftende interesser, afhængig af hvilke private virksomheder ens lobbyistfirma har som kunde, ja så må vi simpelt hen have klarhed for københavnerne, politikernes og i øvrigt brancheforeningens skyld.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Martin Geertsen:** Men en af de socialdemokratiske ordførere svarer ikke på det, jeg sagde før. Ved talrige lejligheder her til aften har Socialdemokratiets ordfører været oppe og tale for mere åbenhed, men det gælder ikke for lønnet fagforeningspersonale, det gælder kun med udgangspunkt i den kedelige sag, vi lige har været igennem, nemlig den såkaldte NCC-sag. Det kan jeg ikke tolke som andet end personforfølgelse, og at man hytter sig og sine og ikke vil have åbenhed omkring dem. Det er skammeligt.

Jeg troede, det var blevet anderledes, efter vi havde fået en ny overborgmester her i byen, som talte om åbenhed, men det gælder åbenbart kun åbenhed, når man kan bruge det i en ekstrem personforfølgelse, og det gælder ikke, når det handler om ens egne. Det synes jeg er skammeligt, det må jeg sige ligeud.

(Kort bemærkning).

Peter Schlüter (C): Jeg er ked af at måtte sige det, Anne Vang, men jeg synes, Socialdemokratiets argumentation i denne sag nærmer sig topmålet af skamløshed, af skamløst hykleri og disrespekt over for de stole, de mandater, de besidder her. Det her er heksejagt.

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (O): Godt, så er tiden kommet til definitioner. Nu vil jeg gerne have en definition på, hvad lobbyisme er, ligesom jeg spurgte om før. Fordi det kan ikke være rigtigt, at vi går som katten om den varme grød. Hvad mener den socialdemokratiske ordfører med lobbyisme? Vil den socialdemokratiske ordfører påstå, at en betalt fagforeningsformand aldrig laver lobbyisme eller ikke lobbyer, om man så kan sige? Det vil jeg gerne have et svar på, fordi så har vi allerede kategoriseret tingene. Nu må vi have en definition på, hvad man egentlig mener hos Socialdemokraterne.

(Kort bemærkning).

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 19. april 2007**

Winnie Berndtson (U): Hvis, og jeg siger udtrykkeligt hvis, det her er et godt og nødvendigt forslag og initiativ, hvorfor vil Socialdemokraterne så have det her forslag videreført udelukkende af forvaltningen og ikke behandlet i et politisk udvalg. Hvorfor er der ikke et politisk udvalg, der skal deltage i det videre arbejde? Det forstår jeg simpelt hen ikke noget som helst af.

Det her handler om noget, der sker ude i det offentlige rum, men det handler også i den grad om det, der sker i denne sal og blandt de 55 medlemmer. Så hvorfor afviser man i Socialdemokratiet en udvalghenvisning, hvorfor ønsker man kun, at det er økonomiforvaltningen, der skal arbejde med det her, med alle de uklarheder og mulige definitioner, vi har hørt i dag?

Hvorfor ikke koble et politisk udvalg på, så politikerne selv kan sidde ved bordet og finde ud af, hvornår er vi afklaret, hvornår har vi skåret til, hvornår har vi fundet ud af, hvad privat lobbyisme dækker over i forhold til offentlig eller halvoffentlig lobbyisme. Hvorfor skal det kun være forvaltningen, der arbejder med det her, hvorfor afvise, at der skal være politisk deltagelse i den videre proces? Jeg forstår det ikke.

(Kort bemærkning).

Anne Vang (A): Det er egentlig lidt sjovt, at den her korte bemærkning skal være nødvendig, men jeg vil blot sige, at man er lobbyist, når man arbejder for en virksomhed, der angiver, at den ydelse, de sælger, er lobbyisme.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Jakob Hougaard:** Jeg har også lige været en tur online for at se, hvad det er, man kan finde af definitioner i forhold til lobbyisme. Måske lidt, der ligger i forlængelse af, hvad Anne Vang sagde, så kan man læse på den udmærkede hjemmeside, der hedder Wigipedia, at en lobbyist er en person, som påvirker den politiske og administrative beslutningsproces til gunst for dem, som vil betale lobbyisten for det. Det synes jeg sådan set frikender den a-kassemedarbejder i en fagbevægelse, som passer sit arbejde hver dag og overhovedet ikke har noget at gøre med lobbyisme.

Borgmester **Martin Geertsen:** Det seneste indlæg illustrerer på bedste vis, hvor tragikomisk denne debat er. Altså vil borgmester Jakob Hougaard, mangeårigt medlem af Den Socialdemokratiske Gruppe og medlem af Socialdemokratiet, DSU osv. osv., påstå, at fagforeningsfolk, som har siddet i Den Socialdemokratiske Gruppe, i hvert fald lige så længe jeg har været her, ikke bedriver lobbyisme, hold da op.

Er det ikke netop pointen, at vi skal have det skjulte frem. Jeg er enig i, at den der meget firkantede definition af, at man er en lobbyist, Jesper Schou Hansen lægger jo ikke skjul på, han er lobbyist, men skulle vi ikke også have den skjulte lobbyisme frem, den som bliver bedrevet af lønnet fagforeningspersonale, det synes jeg.

Det er derfor, vi stiller det her forslag om at få den lille tilføjelse, men jeg har hørt den socialdemokratiske afvisning, og jeg skal ikke gentage, hvad min opfattelse er af den form for bystyre.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Da vi nu kommer alt for godt i gang med at tolke hinanden og skælde ud på hinanden, så er det måske nødvendigt at præcisere, at det 1. "at" taler om, at økonomiforvaltningen skal undersøge mulighederne. Det fremgår jo implicit heraf, at sagen vender tilbage både i Økonomiudvalget og i Borgerrepræsentationen efter en sådan undersøgelse. Jeg synes i hvert fald, det tydede på, at det ikke var alle medlemmer af Borgerrepræsentationen, der var klar over, at udtrykket var "undersøge mulighederne".

(Kort bemærkning).

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 19. april 2007

Borgmester **Mogens Lønborg**: Den præcisering, overborgmesteren kom med, havde vi for så vidt kunnet læse os til, det er vi godt klar over.

Stadig væk er det ganske naturligt, nu går vi imod forslaget under alle omstændigheder, men det er uhyrligt, at netop når et så centralt begreb som lobbyisme i den grad giver anledning til diskussion endsige morskab her i salen, så er det da uhyrligt, at den videre undersøgelse alene kører i et forvaltningsregi, uden at der er sat politisk nogle retningslinjer op for den undersøgelse.

Så igen, selv om vi under alle omstændigheder stemmer imod denne sag, så er det dog uhyrligt, at man fra Socialdemokratiets side mener, at det er klar til, at forvaltningen bare kan køre videre med det. Så hvis man vil noget seriøst med det her, så bør man da lade det gå i et udvalg.

(Kort bemærkning).

Jesper Christensen (A): Det er rigtigt, man kunne have læst sig til, at det var en undersøgelse. Det lød måske ikke, som om alle havde gjort det.

Lad mig sige, når nogle griner af, at alle ansatte i en fagforening er lobbyister, nu kender jeg nogle stykker af dem, og jeg er ikke sikker på, inklusive min egen kone, at når hun sidder og behandler sager for rengøringspersonalet, der har fået udbetalt for lidt i løn de sidste 5 år i en eller anden rengøringsvirksomhed, at det har noget med lobbyisme at gøre. Man kan faktisk godt være ansat i en fagforening for at varetage medlemmernes interesser på andre måder end ting, der strider imod kommunens interesser.

Jeg synes, det er besynderligt, at ikke alle kan se det, men ...

Venstre stillede følgende ændringsforslag:

Ændringsforslag til 1. at-punkt:

"at Borgerrepræsentationen pålægger Økonomiforvaltningen at undersøge mulighederne – eventuelt ved ny lovgivning - for at pålægge Borgerrepræsentationens medlemmer en pligt til at indberette deres private erhverv til Borgerrepræsentationen - herunder medlemmer, der beskæftiger sig med lobbyisme, lønnet fagforeningsarbejde etc."

Ændringsforslag til 2. at-punkt:

"at Borgerrepræsentationen opfordrer regeringen til at tage initiativ til oprettelsen af et centralt register over personer og virksomheder, der i erhvervsmæssig sammenhæng beskæftiger sig med lobbyisme, lønnet fagforeningsarbejde etc."

Et forslag fra Venstre om at henvise medlemsforslaget samt de af Venstre stillede ændringsforslag til Økonomiudvalget blev forkastet med 40 stemmer imod 10.

For stemte: O, V, Winnie Berndtson (løsgænger) og Finn Rudaizky (løsgænger).

Imod stemte: A, B, C, F og Ø.

Der ønskedes delt afstemning om indstillingen.

Det af Venstre stillede ændringsforslag vedrørende indstillingens 1. at-punkt blev forkastet med 31 stemmer imod 13. 6 undlod.

For stemte: C, O, V, Winnie Berndtson (løsgænger) og Finn Rudaizky. (løsgænger).

Imod stemte: A, F og Ø.

Følgende undlod at stemme: B.

Indstillingens 1. at-punkt blev herefter godkendt med 31 stemmer imod 8. 11 undlod.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 19. april 2007

For stemte: A, F og Ø.

Imod stemte: C, O, Winnie Berndtson (løsgænger) og Finn Rudaizky.

Følgende undlod at stemme: B og V.

Det af Venstre stillede ændringsforslag vedrørende indstillingens 2. at-punkt blev forkastet med 37 stemmer imod 13.

For stemte: C, O, V, Winnie Berndtson (løsgænger) og Finn Rudaizky.

Imod stemte: A, B, F og Ø.

Indstillingens 2. at-punkt blev herefter godkendt med 37 stemmer imod 8. 5 undlod.

For stemte: A, B, F og Ø.

Imod stemte: C, O, Winnie Berndtson (løsgænger) og Finn Rudaizky.

Følgende undlod at stemme: V.

=====

14) BR 162/07. EVU's EU-finansierede projekter

Indstilling om,

at Københavns Kommune stiller en lånegaranti på 18,3 mio. kr., således at EVU kan videreføre EQUAL-projektet, Integrationsindsatsen, Generationsskifte, og BaltMet Inno. i eget regi, samt at der som følge af lånegarantien deponeres 18,3 mio. kr. på Økonomiudvalgets bevilling Finansposter, funktion 8.32.27.5, idet der anvises dækning på kassen.

(Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

15) BR 161/07. Indstilling til Økonomiudvalget om det fremtidige samarbejde mellem København & Malmø

Indstilling om,

at ansvaret for det politiske samarbejde mellem København og Malmø fremover varetages af Københavns Kommunes Økonomiudvalg og Malmø Stads kommunalråd, og at den politiske arbejdsgruppe for Malmø – København-samarbejdet derfor nedlægges.

(Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

16) BR 159/07. Beredskabskommissionen i Københavns Kommune

Indstilling om,

at koncerndirektør, dr.med. Svend Hartling som beredskabsfaglig repræsentant fra Region Hovedstaden udpeges som medlem af Beredskabskommissionen, samt

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 19. april 2007**

at beskæftigelses- og integrationsborgmester Jakob Hougaard udpeges som medlem af Beredskabskommissionen.

(Økonomiforvaltningen)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

17) BR 180/07. Udpegning af to repræsentanter til Wonderful Copenhagen repræsentantskab

Indstilling om,

at Borgerrepræsentationen udpeger to medlemmer til repræsentantskabet for Wonderful Copenhagen, gældende for den resterende del af den kommunale valgperiode.

(Økonomiforvaltningen)

Overborgmesteren fik bemyndigelse til at modtage de manglende navne.

Efterfølgende er følgende navne modtaget:

Simon Strange (A)

Lars Magnussen

=====

18) BR 179/07. Valg af bestyrelsesmedlem til Miljøcenter Østdanmark I/S

Indstilling om,

at Borgerrepræsentationen udpeger et medlem og en personlig suppleant til bestyrelsen for Miljøcenter Østdanmark I/S.

(Økonomiforvaltningen)

Følgende blev valgt som medlem:

Johannes Nymark (A)

Overborgmesteren fik bemyndigelse til at modtage det manglende navn.

=====

19) BR 169/07. Øresundsvej - midler

Indstilling om,

at der gives en anlægsbevilling på 3 mio. kr. i 2007 på Vej & Parks anlægsramme, konto 2.28.23.3 (Standard forbedringer af færdselsarealer) til udvikling og projektering af et renoveringsprojekt for Øresundsvej mellem Amagerbrogade og Amager Strandvej.

Det forudsættes, at eventuelle merudgifter som følge af sagen afholdes inden for Teknik- og Miljøudvalgets budgetramme.

(Teknik- og Miljøudvalget)

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 19. april 2007**

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.**20) BR 164/07. Havnegade - Ny Promenade**

Indstilling om,

at nærværende dispositionsforslag danner grundlag for udformning af en fremtidig havnepromenade i Havnegade,

at projektet anlægges som en etapedelt entreprise, med opstart i 2007 for etape 1, og opstart af etape 2 når lokalplan for denne etape er vedtaget,

at der gives en anlægsbevilling, finansieret af Vej og Parks anlægsramme i 2007 (konto 2.28.23.3, Standardforbedringer på færdselsarealer) på 15 mio. kr., udformet som en udgiftsbevilling på 25,0 mio. kr. og en indtægtsbevilling på 10,0 mio. kr. ekskl. moms fra Centerplan A/S,

at provenutabet fra nedlæggelse af 56 parkeringspladser på 840.000 kr. pr. år dækkes af den pulje, som budgetforligspartierne har afsat til dækning af indtægtstab ved nedlæggelse af parkeringspladser i 2007,

at der udarbejdes lokalplan for området begrænset af husrækken mod Havnegade, kaj mod Nyhavn og Inderhavnen samt den nordlige afgrænsning af lokalplan nr. 280 "Havnegade" med henblik på etablering af havnepromenade samt evt. opførelse af en mindre bygning til publikumsorienteret erhverv på ejendommen matr. nr. 373 Øster Kvarter, København,

at prisniveauet for udeservering i Havnegade ændres fra det nuværende 329 kr. pr. m² ("Nyhavnspriser") til 175 kr. pr. m² ("Nicolai Plads-priser"),

at vedlagte aftale mellem Centerplan A/S og Københavns Kommune indgås med bindinger om, at matr. nr. 373 ikke bebygges ud over matriklen, og med forbehold for resultatet af den for gennemførelsen af bebyggelsen fornødne supplerende lokalplanlægning efter forudgående afholdt arkitektkonkurrence,

at der gives en indtægtsbevilling på 350 t. kr. i 2007-2011 til Teknik- og Miljøudvalget, Vej og Park, funktion 2.28.11.1. svarende til de forventede indtægter som følge af, at Centerplan får ret til at etablere udeservering på et areal i 5 år, hvor der på nuværende tidspunkt ikke er udeservering. Indtægten vil i en senere sag blive anbefalet anvendt til delvis finansiering af afledte driftsudgifter til ren og vedligeholdelse i forbindelse med anlægsprojekt "Rute 1 i Indre by" som led i etableringen af et net af handicaptilgængelige ruter i byen (rutenetmodellen).

Det forudsættes, at eventuelle merudgifter til drift og anlæg i forbindelse med det samlede projekt afholdes inden for Teknik- og Miljøudvalgets budgetramme.

Teknik- og Miljøudvalget har anvist finansiering af anlægsbevilling på 15 mio. kr. på udvalgets anlægsramme med 5 mio. kr. i 2007 og 10 mio. kr. i 2008. Det forudsættes derfor, at tildelingen af anlægsbevillingen i 2008 sker med forbehold for Borgerrepræsentationens bevilling af rådighedsbeløb til Teknik- og Miljøudvalget i 2008.

Såfremt der i forbindelse med projektudviklingen af fase 2 og udarbejdelse af lokalplan sker væsentlige ændringer i projektet, skal der forelægges en ny sag til beslutning.

(Teknik- og Miljøudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 19. april 2007

Dansk Folkeparti og Venstre ønskede at videreføre deres protokolbemærkning fra udvalgsbehandlingen:

"Dansk Folkeparti og Venstre er ikke tilhængere af, at vi igen nedlægger 56 p-pladser, uden at der er erstatningspladser, idet det nye p-hus i Borgergade ikke er færdigbygget."

Det Konservative Folkeparti afgav følgende protokolbemærkning:

"Det Konservative Folkeparti bemærker, at der bør ske en fuld kompensation i forhold til de p-pladser, som evt. nedlægges, så der ikke samlet set sker en reduktion i det samlede antal p-pladser eller sker en forringelse af københavnernes parkeringsforhold."

=====

21) BR 168/07. Byfornyelsesstøtte til Den Sierstedske Stiftelse

Indstilling om,

at Teknik- og Miljøforvaltningen bemyndiges til at give tilsagn om byfornyelsesstøtte og afholde forbundne udgifter i overensstemmelse med byfornyelseslovens regler, at der gives en anlægsbevilling på netto 16,6 mio. kr. til bygningsfornyelse af ejendommen i form af en udgiftsbevilling på 33,2 mio. kr. og en indtægtsbevilling på 16,6 mio. kr. Der anvises kasse-mæssig dækning på Teknik- og Miljøudvalgets bevilling, Byfornyelse, konto 0.25.15.3, samt at Teknik- og Miljøudvalget bemyndiges til at garantere for lån i overensstemmelse med byfornyelseslovens regler, hvis finansiering ikke kan gennemføres uden garanti.

Det forudsættes, at eventuelle merudgifter som følge af sagen afholdes inden for Teknik- og Miljøudvalgets budgetramme.

(Teknik- og Miljøudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

22) BR 170/07. Tilgængelighedsprojekt - rute 1

Indstilling om,

at der gives en tillægsbevilling til anlægsbevilling på 4,6 mio. kr. på Vej & Parks anlægsramme konto 2.28.23.3 (Standardforbedringer af færdselsarealer) i 2007 til realisering af projektet, således at den samlede bevilling når op på 6,2 mio. kr., samt

at der til Vej & Parks driftsramme konto 2.28.11.1 (Vejvedligeholdelse) gives en udgiftsbevilling fra og med 2007 på 350.000 kr., finansieret ved merindtægten fra udeservering i Havnegade (TMU 51/2007) de første 5 år. Fra 2012 finansieres udgiften enten ved fortsat udeservering i Havnegade eller indenfor Teknik- og miljøudvalgets ramme.

Det forudsættes, at eventuelle merudgifter som følge af sagen afholdes inden for Teknik- og Miljøudvalgets budgetramme.

(Teknik- og Miljøudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 19. april 2007**

23) BR 166/07. Ny park i Nord Vest

Indstilling om,

at landskabsarkitektfirmaet SLA's vinderforslag, som det er vist i bilag 1, af konkurrencen om en ny park i Nord Vest danner grundlag for den videre projektudvikling,

at der til Vej & Parks anlægsramme, konto 0.28.20.3 (Grønne områder og naturpladser) gives en anlægsbevilling på 5 mio. kr. i 2007 til udvikling af konkurrencens vinderforslag. Der anvises dækning herfor fra Plan og Arkitektur, Team Områdeløft, konto 0.25.15.3 (byfornyelse og anlæg), samt at forvaltningen bemyndiges til at videreudvikle projektet for delområde 2 og 3 jf. bilag 4 med henblik på at opnå supplerende ekstern finansiering.

Det forudsættes, at eventuelle merudgifter som følge af sagen afholdes inden for udvalgenes budgetrammer.

(Teknik- og Miljøudvalget og Børne- og Ungdomsudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

24) BR 163/07. Indstilling om asylansøgerbørns optagelse i fritidsinstitutioner og klubber

Indstilling om,

at Borgerrepræsentationen godkender, at forvaltningen indgår aftale med Dansk Røde Kors Asylafdeling om at give de asylansøgerbørn, der går i københavnske skoler, mulighed for at benytte fritidshjem og fritids- samt juniorklubber på lige fod med deres klassekammerater, og at aftalen indgås på de vilkår, der fremgår af forvaltningens notat, jf. bilag 1.

Det bemærkes, at Børne- og Ungdomsudvalget med forslaget modtager en indtægtsbevilling på 90.000 kr. i 2007, jf. som beskrevet i forslagets bilag 1. Indtægtsbevillingen gives til Fritidshjem og klubber, Funktion 5.25.14.1 Integreerede daginstitutioner.

Det bemærkes endvidere, at eventuelle merudgifter som følge af forslaget afholdes inden for udvalgets egen ramme.

(Børne- og Ungdomsudvalget)

Pia Allerslev (V): På linje med et tidligere forslag om asylbørns benyttelse af Københavns Kommunes skoler synes Venstre også, at det her er et yderst sympatisk forslag, men vi kan ikke støtte det. Vi kan ikke støtte det af den grund, at asylansøgere ikke skal have stillet ting i udsigt, som de måske aldrig kommer til at blive en del af.

Vi mener, at man i stedet burde arbejde for, at deres sager bliver behandlet hurtigere, så de enten kan blive her i landet på lige fod med alle andre eller blive afvist og få muligheden for at komme hurtigt videre.

Men som sagt kan vi ikke støtte forslaget.

Lars Rasmussen (A): Jeg skal kort sige, at Socialdemokraterne selvfølgelig støtter det her forslag. Vi mener, det er en rigtig god ide, at asylbørnene bliver en del af det danske samfund, om end det er midlertidigt. Vi synes, at det er vigtigt, at man kommer ud at lege, og at man får nogle ordentlige

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 19. april 2007

forhold til nogle danske kammerater, uanset om det er i en mindre periode. Det kan aldrig være godt at bo på de her centre, og jeg tror enhver, som har været på nogle af de her asylcentre, vil være enig med mig i det her.

Vi kan også se, at vores forslag bliver bakket op af psykologer om, at det er godt for de her børn, både for de danske børn og for asylbørnene at møde danske kammerater.

Endvidere er det vigtigt for os at sige, at det er ganske få børn, der er tale om, så vidt jeg ved, er det under 20 børn, der lige nu er på københavnske skoler, og det vil være få børn, som har mulighed for at deltage på lige fod med danske børn i fritidshjem.

Så vi støtter forslaget.

Kasper Johansen (B): Når vi fra radikal side støtter forslaget, er det sådan set ud fra den enkle logik, at vi kan give nogle få børn en bedre barndom for få midler. Vi støtter jo også op ad den logik, at børn ifølge konventionen for børns rettigheder, Som Danmark jo også har skrevet under på, har ret til undervisning, uanset hvor i verden de er.

Vi har åbnet dørene til den københavnske folkeskole for en lille gruppe asylbørn, der ellers bare ville sidde på det her center afskåret fra undervisning og andre ting. Og så er det konsekvensen af, at de går i skole, at de får kammerater og netværk, det har vi ikke noget imod, tværtimod. Nu vil vi gerne give de samme børn mulighed for at lege med nogle jævnaldrende og få nogle oplevelser med i deres personlige bagage.

Vi ved og håber dybest set, at disse børn så hurtigt som muligt kan rejse hjem til det land, de stammer fra og være med til at opbygge eller udvikle det land, vi mener, vi understøtter disse børns udvikling og uddannelse og fremtidsmuligheder ved at tilbyde dem uddannelse og et måske bare tåleligt børneliv på trods af deres status som asylansøgerbørn.

Vi har så hørt det stik modsatte argument, at det er synd for børnene, de skal gå i skole, at man nærmest foregøgler dem et liv, de alligevel aldrig får ved at tilbyde dem undervisning og sociale relationer i en måske kort tid. Jeg synes, det er et argument, som er svært at besvare uden at blive følelsesladet.

Men hvis jeg skal prøve, skal det være ved at sige, at bare 3 måneder i et barns liv er lang tid, det er lang tid at sidde indelukket under kår, som også er en række borgerlige politikere for nylig i Folketinget har anerkendt ikke er superrare, heller ikke for et barn.

I mange sammenhænge kan børn jo befinde sig i et andet land sammen med deres forældre i kortere eller længere tid, men selv i kort tid skylder vi de her børn at få nogle oplevelser, læring og relationer, som alle vel i andre sammenhænge ved er vigtige for børn. Hvorfor er de så ikke vigtige for børn, der sidder i et asylcenter i et fremmed land, uanset hvor lang tid det drejer sig om.

Borgmester Bo Asmus Kjeldgaard: Til Lars Rasmussen vil jeg sige, at jeg er glad for, at Lars Rasmussen støtter forslaget. Han er jo faktisk selv medforslagsstiller, så det er jo alt sammen rigtig godt.

Pia Allerslev synes, det er et sympatisk forslag, men kan ikke stemme for det, fordi Venstres holdning er, at vi skal have afklaret det her hurtigere, og vi skal ikke stille børnene noget i udsigt, som måske ikke bliver fremtiden.

Nu vil jeg for det første sige, at det er gået de modsatte vej, børnene er længere på asylcentrene, nogle er længere på asylcentrene, så det er i hvert fald ikke praksis, efter det der før hed Udlændingestyrelsen, nu hedder Udlændingesservice, altså servicen er efter min opfattelse ikke blevet bedre, samtidig med at man ændrede navnet.

Det her er jo et ideologisk spørgsmål, og vi har haft en ideologisk debat, dengang vi tog børn ind på skolerne, så jeg ved ikke, om der er nogen grund til at gentage en lang debat om det. Det her hand-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 19. april 2007

ler om, at nu hvor vi har taget dem ind på skolerne, at der så skal skabes sammenhæng i børnenes liv, sådan at de også kan få lov at gå på fritidshjemmene.

Jeg vil sige, i forhold til de børn, som skal blive i landet, der er det en fordel, at de får lov til at have så normal en dagligdag som muligt, men det er det faktisk også i forhold til dem, som måske bliver sendt hjem, fordi også de vil være bedre rustet, hvis de har gået på en almindelig skole, hvis de har gået på et fritidshjem.

Så jeg synes ikke, Pia Allerslevs argumentation holder. Det er en fordel, uanset om de skal blive her, eller om de skal sendes hjem set fra børnenes synspunkt.

1. næstformand (**Mona Heiberg**): Nu indledte overborgmesteren mødet med, at der bør være lidt mere ro i denne sal, og det vil jeg så understrege også ved det sidste punkt, lige så vel som det blev gjort ved det første punkt. Hvis alle kunne koncentrere sig lidt mere om, hvad der bliver sagt heroppefra, så vil debatten også være det kortere.

Allan Mylius Thomsen (Ø): Det er egentlig beskæmmende at tænke tilbage på ens barndom, når man husker, at der nogle gange var nogle forældre i en karre, der ikke kunne lide et bestemt forældrepar, og derfor måtte man ikke lege med de pågældende forældres børn. De skulle holdes isoleret, de skulle holdes borte fra andre, det skulle være sådan, at dem havde man ikke noget fællesskab med, for de var det ikke værd.

Da jeg voksede op i Søllerødgade, kaldte vi den billige ende af Søllerødgade Jydeengen, for deroppe boede jo alle disse førstegenerationsindvandrere, der kom fra Jylland, de kom herover og generede vores damer, tog vores ufaglærte arbejde og ville udnytte vores sociale goder, deres damer gik min-sandten med tørklæder, vi kunne ikke forstå, hvad de sagde, og så havde de en religion, vi ikke forstod, de var indremissionske. Så pæne børn inde i Søllerødgade legede ikke med jydeungerne. Heldigvis kunne vi børn da finde ud af, at på trods af sprogbarrierer og andre kulturelle baggrunde kunne vi have det dejligt sammen.

Sagen er, at selv om man kun er et feriebarndom i få måneder, eller man er en, der skal integreres og blive i en ny by, et nyt land, en ny verden, så bør børnene i enhver given sammenhæng have ret til at være sammen med hinanden og vokse op som børn og ikke som dyr, vi ikke kan lide, der er lukket inde i et center, hvor de helst ikke må komme ud, så andre kan se dem.

Derfor stemmer vi i Enhedslisten selvfølgelig for forslaget.

Louise Frevert (O): Medlemmerne her i salen er opvokset i forskellige områder af København, men jeg skal undlade at fortælle om min barndom på Vesterbro, nu hvor Enhedslistens ordfører har fortalt om sin barndom på Nørrebro, og holde mig her til sagen.

Vi stemmer i sagens natur ikke for forslaget, da vi ikke mener, at BUF som sådan skal være sagsbehandler. Det er jo ikke BUF's opgave at gå ind i en sag som det her, målet må jo være at få de her stakkels familier igennem systemet så hurtigt som muligt, det kan da ikke være, at vi skal trække tingene i langdrag. Så målet er at få behandlet familiernes sager så hurtigt som muligt og så finde ud af derefter, hvad de skal.

En anden ting er, at det er da smaddersynd for de der unger, at de skal ind, og så skal de rives op med rode igen, når de har integreret sig og etableret sig et eller andet sted, hvis de alligevel ikke får lov til at være i København, så bliver de endnu mere rodløse, end de vil være i forvejen.

Så under alle omstændigheder, det er 2 af kernepunkterne for os, vi kan ikke stemme for sådan et forslag som det her.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 19. april 2007**

Rasmus Jarlov (C): De Konservative støtter forslaget, vi er fuldstændig enige med Venstre i, at asylsager skal behandles lynhurtigt, og det er ikke meningen, at asylansøgere skal opholde sig i den tilstand, som asylansøgere i meget lang tid i Danmark.

Men livet som asylansøger skal ikke være alt for attraktivt i Danmark, men vi kan jo heller ikke drive det så langt ud, så vi virkelig gør livet elendigt for de asylansøgere, der er her, og især ikke for de børn, som er sagesløse.

Når man først har sagt A, at de kan gå på skolerne i København, så må man efter vores opfattelse også sige B, at så skal de også have lov til at gå på institutionerne efter skoletid. Det andet er sådan en mærkelig halv løsning.

Så vi støtter forslaget.

Sikandar Siddique Malik (A): Vores ordfører på området, Lars Rasmussen, redegjorde meget, meget pænt for vores holdning til forslaget her.

Men det, som får mig herop, det er Pia Allerslev fra Venstre. Jeg mener, det er et alt, alt for tyndt argument for ikke at stemme for forslaget. Jeg vil gerne høre det reelle, et argument der holder, for ikke at stemme for dette forslag.

Så vælger jeg sådan set fuldstændig at lade være med at kommentere på det, som DF's Louise Frevert sagde, fordi vi kender alle sammen deres holdning til asylbørn.

Jette Bergenholz Baurup (A): Det er ganske kort til Louise Frevert. Jeg forstår ikke, at Louise Frevert, som jo er en af dem i Folketinget, som altid stemmer for de borgerliges, for regeringens forslag, ikke kan få en politik igennem, så man gør det på en human og ordentlig måde over for asylansøjerne. Det gælder så også som de borgerlige, at det er jo dem, som står til ansvar, når asylansøjerne er i Danmark så længe, og deres sager er så længe om at blive behandlet.

Jeg synes, vi skal være anstændige i Københavns Kommune. Vi skal give de asylbørn en ordentlig barndom, så de er sammen med jævnaldrende både i skole, men så sandelig også i deres fritid.

Så det her forslag synes jeg egentlig, alle burde kunne gå ind for i Københavns Borgerrepræsentation.

Louise Frevert (O): På et tidspunkt her i Borgerrepræsentationen der var der noget med, at man skulle have en ordentlig tone, man skulle tale pænt til hinanden, man skulle ikke genere hinanden, og vi skulle prøve på at holde debatten på et anstændigt niveau.

Det synes jeg faktisk også, jeg prøver at gøre, og det mindste, man så kan gøre, det er at forlange, at de to ordførere for Socialdemokratiet faktisk gør det samme. Fordi hvis vi skal til at tale på den meget vulgære måde med det meget kedelige brede vulgære sprog og beskyldninger, der er her fra talerstolen, så kan det blive nogle meget, meget lange debatter, vi får. Så vil jeg gerne gå ind i debatten, men jeg synes ikke, der er nogen grund til, at vi gør det.

Jeg synes heller ikke, der er nogen grund til, at man begynder at skyde folk noget i skoene, de ikke har sagt eller gjort. Jeg synes ikke, der er nogen grund til, at man går ud over emnet.

Jeg vil gerne indstille til formanden, at formanden går ind og stopper en debat og udtalelser fra medlemmer fra denne talerstol, når folk fra talerstolen ikke holder sig til emnet og retter beskyldninger mod andre medlemmer for ting, som de ikke har fremsat fra denne talerstol.

1. næstformand (**Mona Heiberg**): Formanden har lyttet til opfordringen og vil meget gerne følge den, når det gælder alle medlemmer i denne sal.

Jette Bergenholz Baurup (A): Jeg vil gerne spørge Louise Frevert, hvad Louise Frevert mener med, at det er så vulgært at sige, at når det bliver sagt fra denne talerstol, at det her er et spørgsmål om

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 19. april 2007**

at behandle sagerne hurtigt, så asylfamilier, asylbørn bliver sendt hjem, at man så siger, ja, det er bl.a. noget, Dansk Folkeparti også har ansvar for i Folketinget sammen med regeringen. Er der noget vulgært i det?

Lars Rasmussen (A): Jamen Louise Frevert, jeg er så heldig, at jeg har skrevet alt ned, hvad jeg har sagt. Jeg har sagt, at asylbørn skal være en del af samfundet, at de har uværdige forhold, at vores forslag bliver bakket op af psykologer, at det aldrig er børnenes skyld, at de er på de her centre. Hvad vulgært er det i det, fru Louise Frevert? – Hvis fru Louise Frevert har tid til at høre efter, vil jeg gerne spørge, hvad vulgært jeg har sagt her fra talerstolen.

1. næstformand (**Mona Heiberg**): Vi går til 3. runde.

Louise Frevert (O): Måske følte hr. Lars Rasmussen sig truffet, men det var faktisk ikke hr. Lars Rasmussen, jeg talte til, det var faktisk hr. Malik, som var uforskammet, og det var det, jeg henstillede, at de uforskammetheder skulle man ikke have her fra talerstolen, men man skal holde sig til emnet. Det eneste, jeg forlanger, er, at man holder sig til emnet.

Hvad vi foretager os i Folketinget, det er også helt irrelevant, når det er en sag, der bliver behandlet her. Nu må jeg lige komme tilbage til sagens kerne, hvad det egentlig drejer sig om. Det drejer sig om 15 asylbørn, der skal have nogle penge fra Røde Kors og ind på nogle fritidshjem. Er vi enige om det? Det tror jeg, vi alle sammen er enige om.

Lige pludselig begynder der at flyve alle mulige sætninger igennem luften med, hvad vi gør i Folketinget, og Dansk Folkeparti skal beslutte dit og dat. Det synes jeg er irrelevant, og jeg synes ikke, man skal skyde nogen i skoene, hvad der bliver foretaget i andre instanser i forhold til de sager, der bliver behandlet fra denne talerstol.

Det håber jeg også, det er blevet indskærpet for formanden, at det er den procedure, vi plejer at have her i Borgerrepræsentationen, det er den tone, vi plejer at have, vi plejer ikke at vifte rundt til højre og venstre og alle mulige forskellige mener, der bliver behandlet.

Så det vil jeg gerne indskærpe, at det er sagen, punkt 24, vi behandler, og ikke, hvad alle mulige andre siger og gør.

Sikandar Malik Siddique (A): Nu var det slet ikke for at lyde uforskammet her fra talerstolen overhovedet. Nu siger jeg, at jeg ikke vil kommentere på Dansk Folkepartis indlæg herfra, og det vil jeg simpelt hen ikke, og det fastholder jeg, det vil jeg ikke, fordi – og nu bliver jeg desværre nødt til at inddrage andre sager, fordi nu tager du det selv op – det vil jeg simpelt hen ikke, fordi ...

1. næstformand (**Mona Heiberg**): Der er ingen direkte tale fra denne talerstol.

Sikandar Malik Siddique (A): Det vil jeg simpelt hen ikke, fordi jeg føler ikke, at Dansk Folkeparti på nogen områder, på noget som helst forslag går ind for nogen ret for de her asylsøgerbørn.

Sidste gang stillede vi Carl Christian Ebbesen det samme spørgsmål heroppefra, hvorfor han ikke kunne støtte forslaget, det var diskrimination for alle, for muslimer, for jøder, for kristne, for alle danskere, men de kunne ikke støtte det, og derfor ...

1. næstformand (**Mona Heiberg**): Hr. Malik, vi behandler punkt 24 på dagsordenen. Der er ingen debat, fru Louise Frevert, og man bedes forholde sig til punkt 24 på dagsordenen.

Sikandar Malik Siddique (A): Men det var simpelt hen derfor, jeg ikke vil kommentere. Jeg stillede faktisk Pia Allerslev et spørgsmål, om ikke jeg kunne få et argument, der var noget vægt i, hvor-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 19. april 2007**

for man stemte imod det her forslag. Det var sådan set det, jeg sagde, og jeg prøvede på ingen måde at være uforskammet. Jeg siger undskyld til forsamlingen, hvis man har følt, jeg var uforskammet.

Rasmus Jarlov (C): Jeg synes også, det var et lidt uforskammet hentydning, der kom før fra Sikandar Malik Siddique. Jeg vil ikke være en del af dem, som skyder Dansk Folkeparti alle mulige motiver i skoene og så i øvrigt ikke tager stilling til de argumenter, som kommer ud af Dansk Folkepartis ordførers mund.

Jeg synes faktisk, der er gode argumenter i denne sag for og imod. De Konservative har så valgt at sige, at her på balancen er det vigtigt at tage fat i, at når man har sagt A, at børnene skal gå i skolen, så skal de også have lov til at gå i en institution bagefter, fordi så holder argumentet ikke om, at de ikke må blive for meget integreret i det danske samfund, når de allerede går i skole.

Det er vores begrundelse for, at vi lige om lidt stemmer for forslaget. Det har ikke noget at gøre med et eller andet korstog og noget med, at vi er ude efter Dansk Folkeparti i hvert fald.

Indstillingen blev godkendt med 39 stemmer imod 8.

Før stemte: A, B, C, F, Winnie Berndtson (løsgænger), Finn Rudaizky (løsgænger) og Ø.

Imod stemte: O og V.
